

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

Krajowa Szkoła Sądownictwa i Prokuratury
Ośrodek Szkolenia Ustawicznego i Współpracy Międzynarodowej
ul. Krakowskie Przedmieście 62
20-076 Lublin

KLAUZULA ZATWIERDZAJĄCA INSTRUKCJE DO STOSOWANIA

Niniejszą Instrukcję Bezpieczeństwa Pożarowego zatwierdzam i polecam stosować zawarte w niej postanowienia.

ZASTĘPCA DYREKTORA
Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury
ds. Szkolenia Ustawicznego i Współpracy
Międzynarodowej

.....
(pieczęć i podpis)
sędzia

Opracowanie:

LU - poż Usługi BHP i P.poż Agnieszka Głos

e-mail: lu-poz@wp.pl

Lublin, luty 2015 r.

Zgodnie z § 6 ust. 7 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów [3] Instrukcję Bezpieczeństwa Pożarowego należy aktualizować co najmniej raz na 2 lata oraz w przypadku zmiany warunków ochrony przeciwpożarowej w obiekcie. Zmiana taka może wystąpić m.in. w przypadku przebudowy obiektu, zmiany sposobu użytkowania (np. wykorzystywanie pomieszczeń w innym celu niż to było przewidziane w pierwotnym projekcie). Aktualizacja pozwala na utrzymanie stałego, wymaganego poziomu bezpieczeństwa pożarowego oraz zapewnienie odpowiednich schematycznych zasad postępowania w przypadku powstania pożaru lub innego rodzaju zagrożenia dla osób przebywających w obiekcie.

Zgodnie z przepisami ustawy o ochronie przeciwpożarowej wykonywanie czynności z zakresu ochrony przeciwpożarowej (w tym również opracowanie instrukcji) jest możliwe tylko przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje (co najmniej wykształcenie średnie i ukończone szkolenie inspektorów ochrony przeciwpożarowej lub co najmniej tytuł zawodowy „technik pożarnictwa”).

UWAGA! Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego z planami sytuacyjnymi powinna znajdować się w miejscu dostępnym dla ekip ratowniczych.

Przedmiotem opracowania nie jest ocena stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektu, ani przyjętych i zastosowanych rozwiązań technicznych.

Dla części budynku wykonano: Ekspertyzę warunków technicznych w zakresie wymagań bezpieczeństwa pożarowego budynku usługowego (banku) poddanego przebudowie i zmianie sposobu użytkowania na potrzeby Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury w Krakowie Ośrodka Szkolenia Ustawicznego i Współpracy Międzynarodowej w Lublinie przy ul. Krakowskie Przedmieście 62, sierpień 2014 r.

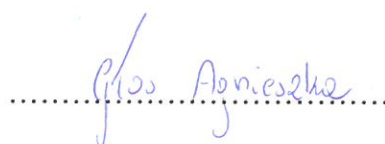
Opracowanie:

st. kpt. mgr Agnieszka Głos

Świadectwo nr RD-1/7140/710/05

Uprawnienie inspektora ds. ppoż. Nr 4/15/2010

instrukcję opracowano dnia: 25.02.2015 r.

LU-poż
Usługi BHP i P.poż
Agnieszka Głos
ul. Stokrotki 7/49, 20-539 Lublin
NIP 712-211-92-37, tel. 508 215 215

SPIS TREŚCI.**STRONA**

ROZDZIAŁ I	Podstawy opracowania Instrukcji.	4
ROZDZIAŁ II	Postanowienia ogólne.	5
ROZDZIAŁ III	Warunki ochrony przeciwpożarowej oraz wyposażenie obiektu w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice.	6
ROZDZIAŁ IV	Sposoby poddawania wymaganych urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym.	25
ROZDZIAŁ V	Sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia.	32
ROZDZIAŁ VI	Sposoby zabezpieczenia prac pożarowo niebezpiecznych pod względem pożarowym.	36
ROZDZIAŁ VII.	Warunki i organizacja ewakuacji ludzi oraz praktyczne sposoby ich sprawdzania	41
ROZDZIAŁ VIII	Sposoby zapoznania użytkowników obiektu, w tym zatrudnionych pracowników, z przepisami przeciwpożarowymi oraz treścią przedmiotowej instrukcji.	47
ROZDZIAŁ IX	Zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla osób będących stałymi użytkownikami obiektu.	48
ZAŁĄCZNIKI	Nr 1 Wykaz osób zapoznanych z instrukcją Nr 2 Wzory dokumentów Nr 3 Instrukcja postępowania na wypadek pożaru i innego miejscowego zagrożenia Nr 4 Plany obiektu, obejmujące także jego usytuowanie oraz terenu przyległego	53

I. PODSTAWY OPRACOWANIA INSTRUKCJI.

Niniejsze opracowanie sporządzone zostało w oparciu o:

- przeprowadzoną wizję obiektu,
 - udostępnioną dokumentację,
 - obowiązujące obecnie przepisy prawne tj. m.in.:
1. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (J.t. Dz. U. z 2009 r., Nr 178, poz. 1380 ze zm.).
 2. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo Budowlane (J.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 ze zm.).
 3. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2010 r., Nr 109, poz. 719).
 4. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r., Nr 75 poz. 690, ze zm.).
 5. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę i dróg pożarowych (Dz. U. z 2009 r., Nr 124, poz. 1030).
 6. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 27 kwietnia 2000 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy pracach spawalniczych (Dz. U. z 2000 r., Nr 40, poz. 470).
 7. Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie szkolenia w dziedzinie BHP (Dz. U. Nr 180, poz. 1860 ze zm.).
 8. Inne przepisy i normy obowiązujące w zakresie ochrony przeciwpożarowej w tym:
 - PN-92/N-01256/01 Znaki bezpieczeństwa. Ochrona p.poż.,
 - PN-92/N-01256/02 Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja,
 - PN-92/N-01256/04 Znaki bezpieczeństwa. Techniczne środki p.poż.,
 - PN-92/N-01256/05 Znaki bezpieczeństwa. Zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych i drogach pożarowych,
 - PN-EN 671-1:2002 Stałe urządzenia gaśnicze – Hydranty wewnętrzne – część 1: Hydranty wewnętrzne z węzłem półsztywnym,
 - PN-EN 671-3:2002 Stałe urządzenia gaśnicze – Hydranty wewnętrzne – część 3: Konserwacja hydrantów wewnętrznych z węzłem półsztywnym i hydrantów wewnętrznych węzłem płasko składanym,
 - PN – EN 1838:2005 Oświetlenie awaryjne,

- PN-EN 54-1:2011 Systemy sygnalizacji pożarowej. Część 1: Wprowadzenie.

Ilekroć w opracowaniu została przytoczona cyfra w nawiasie [] – oznacza ona numer przepisu z niniejszego rozdziału.

II. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Przedmiotem niniejszego opracowania jest Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego dla budynku Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury (Ośrodek Szkolenia Ustawicznego i Współpracy Międzynarodowej), ul. Krakowskie Przedmieście 62, 20-076 Lublin. Instrukcja została opracowana na podstawie § 6 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów [3].

Celem opracowania dokumentu jest określenie wymagań przeciwpożarowych w zakresie organizacyjnym, technicznym, porządkowym itp., jakie należy uwzględnić w czasie eksploatacji obiektu, przeznaczonego głównie do celów dydaktycznych.

Do zapoznania się z Instrukcją i przestrzegania jej ustaleń zobowiązani są wszyscy pracownicy bez względu na rodzaj wykonywanej pracy i zajmowane stanowisko. Przyjęcie do wiadomości postanowień Instrukcji pracownicy potwierdzają własnoręcznym podpisem. Wzór oświadczenia stanowi załącznik do Instrukcji. Oświadczenie należy włączyć do akt osobowych pracownika.

Postanowienia Instrukcji obowiązują również pracowników przedsiębiorstw i firm prowadzących działalność lub wykonujących prace na terenie obiektu. Obowiązek zapoznania tych osób z Instrukcją lub jej wybranymi postanowieniami (np. w zakresie prowadzenia prac pożarowo niebezpiecznych) spoczywa na zarządzającym obiektem.

III. WARUNKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ ORAZ WYPOSAŻENIE OBIEKTU W WYMAGANE URZĄDZENIA PRZECIWPOŻAROWE I GAŚNICE.

3.1 OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA OBIEKTU.

3.1.1 OPIS OGÓLNY

W budynku przy ul. Krakowskie Przedmieście 62 w Lublinie mieści się oddział Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury z siedzibą w Krakowie. Zlokalizowany jest tu Ośrodek Szkolenia Ustawicznego i Współpracy Międzynarodowej. Do zadań Ośrodka należy organizowanie i prowadzenie szkolenia i doskonalenia zawodowego kadr sądownictwa i prokuratury, a także współpraca międzynarodowa w tym zakresie, prowadzenie badań i analiz w zakresie służącym realizacji zadań statutowych Krajowej Szkoły, jak również realizacja zadań Krajowej Szkoły w zakresie pozyskiwania i efektywnego wykorzystania funduszy programów pomocowych Unii Europejskiej i innych.

W Ośrodku Szkolenia Ustawicznego i Współpracy Międzynarodowej wyodrębniono: Sekretariat, Dział Cywilny, Dział Karny, Dział Szkolenia Kuratorów Sądowych i Urzędników, Dział Współpracy Międzynarodowej, Dział Badań i Analiz, Dział Funduszy Pomocowych, Sekcję Administracyjno-Gospodarczą.

Przedmiotowy budynek, zwany Pałacem Morskich, powstał w latach 1877-1880, współcześnie rozbudowany. Jest to budynek dwukondygnacyjny, częściowo podpiwniczony z poddaszem nieużytkowym, wybudowany na planie podkowy, wkomponowany w ciągłą zabudowę ul. Krakowskie Przedmieście. Od wschodu i zachodu przylega do istniejących budynków, od których oddzielony jest ścianami oddzielenia przeciwpożarowego. Od południowego wschodu sąsiaduje z budynkiem, usytuowanym w odległości 19 m. Budynek KSSiP składa się z korpusu głównego oraz dwóch skrzydeł bocznych. Na styku skrzydła wschodniego z korpusem głównym zlokalizowany jest przejazd na tyły działki, zamykany dwoma bramami. Od południa plac wewnętrzny ogrodzony jest murem. Na placu wewnętrznym zlokalizowane są miejsca parkingowe. Komunikację pomiędzy kondygnacjami w budynku zapewniają cztery klatki schodowe, w tym jedna secesyjna oraz dwie windy.

Dane techniczne budynku:

Powierzchnia zabudowy: 1 534,00m²

Powierzchnia całkowita: 3 708,50m²

Powierzchnia użytkowa: 2 716,64 m²

Kubatura: 16 619,00 m³

Wymiary: 68,14 m x 46,17 m

Wysokość budynku: 9 m

Liczba kondygnacji: podziemne – 1

nadziemne – 2/3 (poddasze nieużytkowe)

Wykaz pomieszczeń w budynku:

Przyziemie: księgarnia, galeria, pomieszczenia gospodarcze, magazyny, wentylatornie, pomieszczenia techniczne, ciągi komunikacyjne, węzeł cieplny, serwerownia, pomieszczenie instalacji solarnych, zestaw hydroforowy, zestaw wodomierzowy,

Parter: galeria, księgarnia, sala konferencyjna, sale wystawowe, sala warsztatowa, portiernia, szatnie, pomieszczenia biurowe, pomieszczenie monitoringu, sala konsumpcyjna, archiwum, pomieszczenia porządkowe, magazyny, sanitariaty, ciągi komunikacyjne,

Piętro I: pomieszczenia biurowe, pomieszczenia socjalne, sala konferencyjna, ogród zimowy, biblioteka z czytelnią, sala komputerowa, serwerownia, sanitariaty, ciągi komunikacyjne.

Konstrukcja budynku:

Budowla jest murowana z cegły oraz konstrukcja żelbetowa. Ściany zewnętrzne z cegły pełnej oraz żelbetowe i murowane (pustak).

Użytkowanie obiektu:

Przewidywalna ilość osób na poszczególnych kondygnacjach:

Przyziemie i poddasze: brak pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi,

Parter: 299 osób,

Pietro I: 149 osób,

W budynku zlokalizowane jest pomieszczenie przeznaczone dla ponad 50 osób, tj. sala konferencyjna (176 osób).

Sale warsztatowe przeznaczone są dla ok. 30 osób, pokoje biurowe dla 1-4 pracowników.

3.1.2 WYPOSAŻENIE TECHNICZNE W OBIEKCIE

Budynek wyposażony jest w następujące rodzaje instalacji:

- instalacja zimnej wody,
- instalacja kanalizacyjna,
- instalacja oświetleniowa,

- instalacja wentylacyjna (grawitacyjna, mechaniczna, klimatyzacja),
- instalacja centralnego ogrzewania,
- instalacja odgromowa,
- instalacja elektryczna,
- instalacja teleinformatyczna,
- instalacja wodociągowa przeciwpożarowa,
- instalacja systemu sygnalizacji pożarowej (w całym obiekcie, zapewniająca ochronę pełną, wraz z połączeniem z Państwową Strażą Pożarną w Lublinie, poprzez system monitoringu sygnałów o pożarze),
- instalacja oświetlenia awaryjnego ewakuacyjnego,
- instalacja oddymiająca,
- instalacja solarna,
- instalacja zamknięć ogniowych,
- system gaszenia gazem w serwerowni,
- monitoring wizyjny¹.

3.2. KWALIFIKACJA BUDYNKU DO KATEGORII ZAGROŻENIA LUDZI

Budynek z uwagi na przeznaczenie i sposób użytkowania – zaliczony jest do kategorii zagrożenia ludzi² ZL III i ZL I (sala konferencyjna).

Pomieszczenia magazynowe i techniczne z uwagi na przeznaczenie i sposób użytkowania zakwalifikowane są do kategorii - **PM** tj. część budynku produkcyjna i magazynowa.

3.3. KLASYFIKACJA BUDYNKU ZE WZGLĘDU NA WYSOKOŚĆ

Zgodnie z § 8 pkt. 1 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie [4], budynek do 12 m włącznie nad poziomem terenu zakwalifikowany jest do budynków **niskich (N)**.

¹ Rekompensata niezgodności z przepisami techniczno – budowlanymi. Zgodnie z postanowieniem Lubelskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP w Lublinie budynek został wyposażony w system kamer wizyjnych ze stałym nadzorem personelu.

² Zgodnie z § 209 ust. 2 rozporządzenia [4] Budynki oraz części budynków, stanowiące odrębne strefy pożarowe, określane jako ZL, zalicza się do jednej lub do więcej niż jedna spośród następujących kategorii zagrożenia ludzi:

1) ZL I - zawierające pomieszczenia przeznaczone do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób nie będących ich stałymi użytkownikami, a nie przeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się.

2) ZL II - przeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się, takie jak szpitale, żłobki, przedszkola, domy dla osób starszych.

3) ZL III - użyteczności publicznej, nie zakwalifikowane do ZL I i ZL II.

4) ZL IV - mieszkalne.

5) ZL V - zamieszkania zbiorowego, nie zakwalifikowane do ZL I i ZL II.

3.4. PODZIAŁ NA STREFY POŻAROWE

W budynku występują dwie strefy pożarowe:

SP 1 obejmująca powierzchnię 3 200 m² z wyodrębnionymi pomieszczeniami techniczno-magazynowymi o odporności ogniowej REI 60 dla ścian i stropów i EI 60 dla zamknięć otworów, oraz EI 30 dla drzwi z przedsionka przeciwpożarowego garażu.

SP 2 obejmująca skrzydło w południowo – zachodniej części budynku.

3.5 KLASA ODPORNOŚCI POŻAROWEJ BUDYNKU

Zgodnie z projektem budowlanym obiekt wykonano w klasie odporności pożarowej – „C”.

Elementy budynku, odpowiednio do klasy odporności pożarowej, spełniają wymagania w zakresie odporności ogniowej:

Klasa odporności pożarowej budynku	Klasa odporności ogniowej elementów budynku					
	główna konstrukcja nośna	konstrukcja dachu	strop	ściana zewnętrzna	ściana wewnętrzna	przekrycie dachu
„C”	R 60	R 15	REI 60	EI 30	EI 15	E 15

Oznaczenia w tabeli:

R - nośność ogniowa (w minutach), określona zgodnie z Polską Normą dotyczącą zasad ustalania klas odporności ogniowej elementów budynku,

E - szczelność ogniowa (w minutach), określona jw.,

I - izolacyjność ogniowa (w minutach), określona jw.,

Wszystkie elementy budowlane wykonano z materiałów nie rozprzestrzeniających ognia

NRO. Wszystkie elementy drewniane zabezpieczone przeciwpożarowo.

Biegi i spoczniki schodów: R60

Główna konstrukcja nośna wykonana w klasie R 240³.

W budynku zastosowano drzwiami o klasie odporności ogniowej co najmniej EI 60 zamykające pomieszczenie garażu na pierwszej kondygnacji budynku od strony dźwigu.⁴

Dla budynku nie został spełniony wymóg obudowy poziomych dróg ewakuacyjnych w klasie odporności ogniowej co najmniej EI 15.⁵ W budynku zastosowana jest niższa niż wymagana

³ Rekompensata niezgodności z przepisami techniczno – budowlanymi. Zgodnie z postanowieniem Lubelskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP w Lublinie w budynku wymagana jest wyższa klasy odporności ogniowej głównej konstrukcji nośnej - R 240 wobec wymaganej co najmniej R 60.

⁴ Warunek wymagający spełnienia, zgodnie z Postanowieniem Lubelskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP w Lublinie, znak WZ.5595.92.2014 z dnia 22 października 2014 r.

⁵ Zastosowano rozwiązania zamienne, o których mowa w Postanowieniu Lubelskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP w Lublinie, znak WZ.5595.92.2014 z dnia 22 października 2014 r.

klasa odporności ogniowej naświetli w ścianach wewnętrznych, stanowiących obudowę zachodniej klatki schodowej, która wynosi EI 30 wobec wymaganej co najmniej REI 60.⁶

3.6. WARUNKI EWAKUACJI Z BUDYNKU

Z pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi zapewniona jest możliwość ewakuacji w bezpieczne miejsce poziomymi i pionowymi drogami ewakuacyjnymi, prowadzącymi na zewnątrz budynku. Komunikację wewnętrzną pionową pomiędzy wszystkimi kondygnacjami zapewniają klatki schodowe. Dwie klatki schodowe w zachodnim skrzydle budynku oraz klatka schodowa we wschodnim skrzydle obudowane są ścianami o odporności ogniowej co najmniej EI 60 z zamknięciem drzwiami EI 30. Klatki schodowe wyposażone są w urządzenia do usuwania dymu (klapy dymowe), dodatkowo klatka w skrzydle południowo – zachodnim wyposażona jest w urządzenia wentylacyjne.

Uwaga!

W SP 1 budynku parametry użytkowe (szerokości biegów schodów, szerokości spoczników schodów oraz wysokości stopni schodów) klatek schodowych są niezgodne z obowiązującymi przepisami.⁷ Dodatkowo w części budynku zajmowanego przez księgarnię do ewakuacji wykorzystywane są schody zabiegowe.⁸

Secesyjna klatka schodowa nie jest obudowana i zamykana drzwiami, jak również nie jest wyposażona w urządzenia służące do usuwania dymu, zatem nie jest przewidziana do ewakuacji ludzi z budynku. Z budynku do ewakuacji nie są przewidziane również windy. Drzwi wyjściowe z budynku z kierunkiem otwierania na zewnątrz o szerokości biegu klatki schodowej tj. co najmniej 1,2 m. Z pomieszczenia sali konferencyjnej zapewniono trzy wyjścia ewakuacyjne o szerokości co najmniej po 0,9 m, otwierane na zewnątrz pomieszczenia i oddalone od siebie o 4,83 m.⁹ W budynku występują zabytkowe drzwi dwuskrzydłowe, których wymagane szerokości skrzydeł podstawowych wynoszą co najmniej 0,55 m wobec wymaganej co najmniej 0,9 m¹⁰. Wobec ww. drzwi zastosowano rozwiązanie, polegające na jednoczesnym otwieraniu się obu skrzydeł drzwi dwuskrzydłowych w momencie wciśnięcia klamki.¹¹

⁶ Zastosowano rozwiązania zamienne, o których mowa w Postanowieniu Lubelskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP w Lublinie, znak WZ.5595.92.2014 z dnia 22 października 2014 r.

⁷ jw.

⁸ jw.

⁹ jw.

¹⁰ jw.

¹¹ Rekompensata niezgodności z przepisami techniczno – budowlanymi.

Parametr szerokości korytarzy nie mniejsza niż 1,4 m nie został spełniony. W budynku występują lokale przewężenia - 1,05 m (1,2 m w przypadku korytarzy przeznaczonych dla ewakuacji do 20 osób).¹² W budynku parametr wysokości nie mniejszy niż 2,0 m nie został zachowany. Występuje miejscowe obniżenie (przy schodach w pomieszczeniu księgami), które wynosi nie mniej niż 1,71 m. W budynku nie została zapewniona dopuszczalna długość dojścia ewakuacyjnego, tj. 10 m z sali konferencyjnej i wynosi ona 18 m.¹³ Korytarze podzielone są drzwiami dymoszczelnymi na odcinki krótsze niż 50 m.

Z budynku z poziomu parteru ewakuacja poziomą drogą ewakuacyjną odbywa się bezpośrednio na zewnątrz budynku na przestrzeń otwartą przez wyjścia ewakuacyjne. Z wyższych kondygnacji można ewakuować się trzema obudowanymi i oddymianymi klatkami schodowymi na poziom parteru i następnie przez wyjścia ewakuacyjne na zewnątrz budynku. Z kondygnacji podziemnej ewakuacja poziomą drogą do klatek schodowych, a następnie na kondygnację parteru i dalej na zewnątrz budynku przez wyjścia ewakuacyjne.

Uwaga: Szczegółowe rozmieszczenie dróg ewakuacyjnych i wyjść ewakuacyjnych przedstawiono na załączonych rysunkach.

3.7. WARUNKI DOJAZDU POŻAROWEGO

Do budynku zapewniono drogę pożarową o utwardzonej nawierzchni, która umożliwia dojazd pojazdów jednostek straży pożarnej do budynku o każdej porze roku. Droga pożarowa przebiega wzdłuż dłuższej ściany budynku i jest oddalona w odległości 5-15 m od budynku. Drogę pożarową dla budynku stanowi ul. Krakowskie Przedmieście.

3.8. URZĄDZENIA PRZECIWOPOŻAROWE I GAŚNICE

Urządzenia przeciwpożarowe - rozumie się przez to urządzenia (stałe lub półstałe, uruchamiane ręcznie lub samoczynnie) służące do zapobiegania powstaniu, wykrywania, zwalczania pożaru lub ograniczania jego skutków, a w szczególności: stałe i półstałe urządzenia gaśnicze i zabezpieczające, urządzenia inertyzujące, urządzenia wchodzące w skład dźwiękowego systemu ostrzegawczego i systemu sygnalizacji pożarowej, w tym urządzenia sygnalizacyjno-alarmowe, urządzenia odbiorcze alarmów pożarowych i urządzenia odbiorcze sygnałów uszkodzeniowych, instalacje oświetlenia ewakuacyjnego,

¹² Zastosowano rozwiązania zamiennie, o których mowa w Postanowieniu Lubelskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP w Lublinie, znak WZ.5595.92.2014 z dnia 22 października 2014 r.

¹³ jw.

hydranty wewnętrzne i zawory hydrantowe, hydranty zewnętrzne, pompy w pompowniach przeciwpożarowych, przeciwpożarowe klapy odcinające, urządzenia oddymiające, urządzenia zabezpieczające przed powstaniem wybuchu i ograniczające jego skutki, kurtyny dymowe oraz drzwi, bramy przeciwpożarowe i inne zamknięcia przeciwpożarowe, jeżeli są wyposażone w systemy sterowania, przeciwpożarowe wyłączniki prądu oraz dźwigi dla ekip ratowniczych.

W budynku zastosowano następujące urządzenia przeciwpożarowe:

INSTALACJA WODOCIĄGOWĄ PRZECIWPOŻAROWĄ:

Przeciwpożarowa instalacja wodociągowa stanowi wydzieloną gałąź instalacji wodociągowej w budynku od wody pitnej. Celem instalacji jest doprowadzenie wody do zainstalowanych wewnątrz budynku punktów poboru zwanych wewnętrznymi hydrantami pożarowymi.

Budynek wyposażono w hydranty wewnętrzne z wężem pólstywnym 30 m o nominalnej średnicy węża 25 mm. Hydranty umieszczone są w szafkach hydrantowych na każdej kondygnacji na ciągach komunikacyjnych.

Hydrant ma zastosowanie wszędzie tam, gdzie jako środek gaśniczy można używać wody.

Należy pamiętać, że hydrantu (wody) nie można używać do gaszenia instalacji elektrycznych będących pod napięciem. Przed podaniem wody należy upewnić się, czy w pobliżu nie znajdują się instalacje i urządzenia pod napięciem. Jeżeli tak jest, należy odciąć zasilanie (wyłączyć spod napięcia). Hydranty wewnętrzne wykorzystywane są głównie do gaszenia pożarów będących w zarodku lub pierwszej fazie rozwoju.

HYDRANTY ZEWNĘTRZNE:

Hydrant zewnętrzny - zawór wbudowany w sieć wodociągową przeciwpożarową, przeznaczony do pobierania z tej sieci wody do celów przeciwpożarowych.

Hydranty mogą być zainstalowane wyłącznie na sieci wodociągowej przeciwpożarowej i zlokalizowane w taki sposób, aby zawsze istniała możliwość dostępu do nich jednostek straży pożarnej. Dla budynku do zewnętrznego gaszenia pożaru zapewniono wodę z hydrantów zewnętrznych podziemnych DN 80 mm umieszczonych na sieci wodociągowej miejskiej wzdłuż ul. Krakowskie Przedmieście.

INSTALACJA OŚWIETLENIA AWARYJNEGO:

Instalacje oświetlenia awaryjnego mają bezpośredni związek z bezpieczeństwem ludzi. Oświetlenie awaryjne jest przewidziane do stosowania podczas zaniku zasilania opraw do oświetlenia podstawowego.

W budynku wykonane jest oświetlenie awaryjne ewakuacyjne zapewniające natężenie oświetlenia co najmniej 1 lx na powierzchni dróg ewakuacyjnych i czasie świecenia co najmniej 60 min. Oświetlenie realizuje również funkcję oznakowania ewakuacyjnego kierunkowego – wskazującego jednoznacznie drogi, kierunki i wyjścia ewakuacyjne, poprzez zamontowanie lamp z piktogramami¹⁴. Zgodnie z postanowieniem Lubelskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP w Lublinie istnieje wymóg wyposażenia budynku w awaryjne oświetlenie ewakuacyjne również na drogach ewakuacyjnych posiadających oświetlenie naturalne.

SYSTEM SYGNALIZACJI POŻAROWEJ¹⁵:

System sygnalizacji pożarowej jest to zespół współpracujących ze sobą urządzeń sygnalizacyjno-alarmowych, służących do samoczynnego wykrywania i przekazywania informacji o pożarze, a także urządzeń odbiorczych alarmów pożarowych i sygnałów uszkodzeniowych. System w sposób samoczynny (automatyczny) wykrywa pożar we wczesnym stadium jego rozwoju, a następnie przekazuje tę informację do odpowiednich służb w obiekcie oraz do Komendy Miejskiej PSP w Lublinie. W budynku przewidziano całkowitą ochronę instalacją sygnalizacji pożarowej obejmującą wszystkie przestrzenie budynku. Podstawowe elementy wchodzące w skład systemu to czujki dymu (czujki optyczno – termiczne i termoróżniczkowe), ręczne ostrzegacze pożarowe (RPO), centralka sygnalizacji pożarowej zlokalizowana na parterze w pomieszczeniu ochrony, sygnalizatory akustyczno – optyczne. Sygnały z instalacji sygnalizacji pożarowej powodują:

- wyłączenie wentylacji bytowej,
- uruchomienie urządzeń zapobiegających zadymieniu i do usuwania dymu,
- zjazd wind na parter,
- zamknięcie klap przeciwpożarowych na przewodach wentylacyjnych.

¹⁴ Rekompensata niezgodności z przepisami techniczno – budowlanymi. Zgodnie z postanowieniem Lubelskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP w Lublinie istnieje wymóg zastosowania do oznakowania dróg ewakuacyjnych podświetlanych znaków ewakuacyjnych.

¹⁵ Rekompensata niezgodności z przepisami techniczno – budowlanymi. Zgodnie z postanowieniem Lubelskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP w Lublinie istnieje wymóg wyposażenia budynku w system sygnalizacji pożarowej z ochroną całkowitą oraz podłączenie systemu sygnalizacji pożarowej w budynku do urządzeń odbiorczych alarmu pożarowego w Komendzie Miejskiej PSP w Lublinie.

W obiekcie przyjęto wariant alarmowania dwustopniowego.

SYSTEM GASZENIA GAZEM:

Instalacja gaśnicza obejmuje pomieszczenie serwerowni zlokalizowane z przyziemiu. Gaśnicze działanie gazów obojętnych polega na redukcji tlenu w powietrzu pomieszczenia z 21% obj. do 14% obj. i poniżej. Zadanie to w systemie spełniają argon i azot. W systemie wykorzystane są gazy obojętne i nieszkodliwe dla organizmów żywych w stosowanych stężeniach a niewielka zawartość dwutlenku węgla aktywizuje sterowanie oddychaniem zdrowego organizmu ludzkiego tak, że również przy stężeniu tlenu ok. 12% objętościowo i poniżej jest możliwe przebywanie w pomieszczeniu chronionym, przy równoczesnym wystarczającym zasilaniu organizmu człowieka w tlen.

Instalacja gaśnicza ma za zadanie ugasić pożar w fazie początkowej i utrzymać stężenie gaśnicze w pomieszczeniu przez dłuższy czas. Podstawowe wymagane elementy instalacji gaśniczej gazowej wraz z systemem wykrywania pożaru to:

- zestaw butli połączonych kolektorem,
- rurociągi rozdzielcze i rozprowadzające,
- dysze,
- centrala sterująca gaszeniem,
- system inicjujący proces gaszenia.

Dodatkowo zastosowano możliwość wyzwolenia instalacji przyciskiem ręcznym START zamontowanym przed wejściem do pomieszczenia oraz wydłużenie czasu ewakuacji przyciskiem STOP zamontowanym w pomieszczeniu. Stężenie gaśnicze jest uzyskiwane w czasie do 60 s od momentu rozpoczęcia wyzwalań gazu. W gaszonym pomieszczeniu przewidziano jedną klapę przeciwpożarową odcinającą wyposażoną w siłownik elektryczny.

PRZEGRODY POŻAROWE:

Przegrody pożarowe to głównie drzwi, klapy odcinające. Zadaniem przegród jest niedopuszczenie do rozprzestrzeniania się ognia na obszary (strefy pożarowe) nie objęte dotąd pożarem. Przewody wentylacyjne w miejscach przejść przez elementy oddzielenia przeciwpożarowych zostały wyposażone w klapy odcinające o klasie EIS odporności równej, co najmniej odporności oddzielenia.

INSTALACJA ODDYMIAJĄCA:

Kłapy oddymiające stanowią główny element grawitacyjnego systemu oddymiania jako samoczynne urządzenia oddymiające zgodnie z wymaganiami PN. Ich podstawową funkcją jest odprowadzenie dymu, gazów pożarowych i energii cieplnej na zewnątrz obiektu objętego pożarem w celu:

- ✓ szybkiej i sprawnej ewakuacji ludzi,
- ✓ ułatwienia działań gaśniczych,
- ✓ ochrony konstrukcji i mienia.

W budynku przewidziano w obudowanych klatkach schodowych kłapy oddymiające o powierzchni czynnej oddymiana 5% rzutu klatki schodowej oraz kłapy napowietrzające. Zastosowano 3 centrale oddymiające, wyposażone w centralki pogodowe. Kłapy dymowe uruchamiane są z czujek dymu zabudowanych w stropie ostatniej kondygnacji oraz ręcznych przycisków oddymiania zamontowanych na każdej kondygnacji w każdej klatce schodowej. Dodatkowo zastosowano w tych samych lokalizacjach przyciski przewietrzania.

Dodatkowo w południowo - zachodnim skrzydle budynku, na klatce schodowej zastosowano urządzenia wentylacyjne.

PRZECIWPOŻAROWY WYŁĄCZNIK PRĄDU:

Dla celów przeciwpożarowych przewidziano przeciwpożarowy wyłącznik energii elektrycznej zlokalizowany przy głównym wejściu. Przeciwpożarowy wyłącznik prądu zapewnia odcięcie dopływu energii elektrycznej do obwodów zasilających wszystkie urządzenia w budynku, z wyjątkiem urządzeń wykorzystywanych w czasie pożaru.

GASNICE:

W budynku należy się przede wszystkim liczyć z pożarami grupy A, tj. pożarami ciał stałych pochodzenia organicznego, w których występuje zjawisko spalania żarowego. Z pewnym prawdopodobieństwem mogą wystąpić także pożary grupy B tj. pożary cieczy palnych i substancji stałych topiących się (np. środków czystości). Należy także liczyć się z możliwością pożarów grupy C, tj. pożarów gazów palnych (np. w przypadku prowadzenia na terenie obiektu prac remontowo-budowlanych z użyciem zestawów spawalniczych). Rodzaj gaśnic powinien być dostosowany do gaszenia tych grup pożarów, które mogą wystąpić w obiekcie:

Grupa pożaru	Rodzaj palącego się materiału i sposób jego spalania
 A	Požary materiałów stałych, zwykle pochodzenia organicznego, których normalne spalanie zachodzi z tworzeniem żarzących się węgli np.: drewno, papier, węgiel tworzywa sztuczne, tekstylia, słoma, itp.
 B	Požary cieczy palnych i materiałów stałych topiących się na skutek ciepła wytwarzanego podczas pożaru, np.: benzyna, nafta i jej pochodne, alkohol, aceton, eter, oleje, lakiery, tłuszcze, parafina, stearyna, pak, naftalen, smoła, itp.
 C	Požary gazów palnych np.: acetylen, butan, metan, propan, wodór, gaz ziemny i miejski, itp.
 D	Požary metali np.: aluminium, lit, sód, potas, glin i ich stopy, itp.
 F	Požary tłuszczów i olejów spożywczych w urządzeniach kuchennych

Stosownie do treści § 32 rozporządzenia w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów [3] obiekt wyposażono w gaśnice proszkowe GP 6x ABC, zgodnie z przepisem, tj. jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³) zawartego w gaśnicach przypada, z wyjątkiem przypadków określonych w przepisach szczególnych na każde 100 m² powierzchni strefy pożarowej w budynku. Dla budynku przewiduje się następującą minimalną ilość środka gaśniczego: 54,06 kg.

Przykładowa etykieta gaśnicy przeznaczonej do gaszenia pożarów grupy ABC.

Rodzaj gaśnicy	GAŚNICA 6 kg proszku gaśniczego ABC 21A 113B C
Sposób uruchamiania	1. Wyciągnąć zabezpieczenie 2. Wyciągnąć wąż z uchwyty, skierować na źródło ognia i nacisnąć dźwignię
Zakres stosowania (grupy pożarów)	 A B C
Informacje użytkowe	OSTROŻNIE PRZY GASZENIU URZĄDZEŃ ELEKTRYCZNYCH TYLKO DO 1000V; ZACHOWAĆ ODSTĘP MIN. 1m Po każdym uruchomieniu gaśnicę ponownie napełnić. Producent zapewnia sprawność działania gaśnicy przez okres 14 miesięcy (1000 uruchomień) w temperaturze otoczenia od -20°C do +50°C. ŚRODEK GAŚNICZY: 6 kg proszku gaśniczego ABC CZYMNIŚĆ: czarna ZAKRES TEMP. STOSOWANIA: -20°C do +50°C WYPRÓBOWANO: 22.01.2019 WYPRÓBOWANO: 10.01.2019
Producent (Nazwa)	PRODUCENT
Informacje o dacie produkcji	DATA 00 01 I H H I V V V V H H H H X X X H

Gaśnica proszkowa GP-6x-ABC

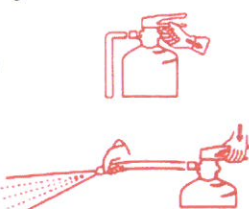
Przeznaczona jest do gaszenia
pożarów grupy A, B i C

Obsługa gaśnicy:

1. Wyciągnąć
zabezpieczenie

2. Wyjąć wąż
z uchwytu,
skierować na
źródło ognia,
nacisnąć dźwignię

Gaśnice proszkowe

Gaśnice proszkowe cechuje wysoka właściwość gaśnicza proszku, opierająca się przede wszystkim na ich działaniu inhibitującym (przerywającym) proces palenia, będący reakcją chemiczną. Ponadto działanie proszku polega na wydatnym eliminowaniu dostępu powietrza nad płonącą powierzchnią a wyrzucana pod dużym ciśnieniem chmura proszku powoduje zdmuchnięcie płomieni.

Gaśnice proszkowe stosuje się przede wszystkim tam, gdzie zachodzi obawa uszkodzenia materiałów i urządzeń szczególnie cennych, które przy stosowaniu innych środków gaśniczych, a zwłaszcza wody i piany mogą ulec zniszczeniu. Ograniczenie stosowania proszków ma miejsce przede wszystkim w aparaturze i urządzeniach precyzyjnych, ponieważ proszek może spowodować zatarcie elementów ruchomych.

Sposób użycia gaśnicy proszkowej: wyciągnąć zawleczkę, nacisnąć dźwignię zaworu i skierować strumień środka gaśniczego w kierunku ogniska pożaru.

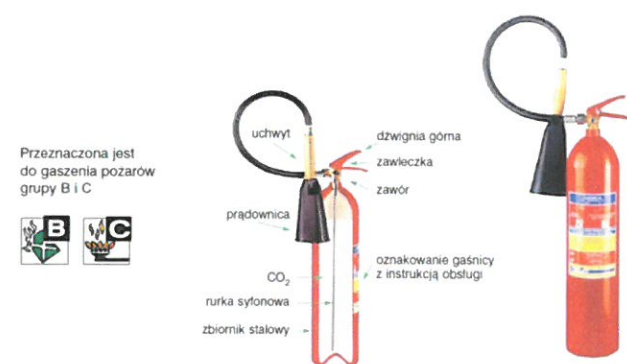
Dodatkowo pomieszczenia serwerowni i pracowni komputerowej wyposażono w urządzenia gaśnicze sprzętu elektronicznego UGS-2x.

Urządzenie gaśnicze sprzętu elektronicznego znajduje szczególne zastosowanie do zabezpieczenia przeciwpożarowego układów, urządzeń i podzespołów elektronicznych np. komputery, sprzęt RTV, rozdzielnie

i szafy sterownicze. Urządzenie to z powodzeniem można stosować w miejscach, gdzie znajduje się aparatura precyzyjna, ponieważ dwutlenek węgla nie powoduje zatarcia części ruchomych. Przeznaczone jest do gaszenia cieczy palnych oraz instalacji i urządzeń elektrycznych pod napięciem do 1000 V.

Ponadto w pomieszczeniu monitoringu, rozdzielniach elektrycznych umieszczono po jednej gaśnicy śniegowej GS-5x.

GAŚNICA ŚNIEGOWA GS-5X

Gaśnice śniegowe

Gaśnice śniegowe przeznaczone są do gaszenia w zarodku pożarów cieczy palnych, gazów (np. metan, propan, acetylen) oraz do pożarów instalacji i urządzeń elektrycznych znajdujących się pod napięciem. Działanie gaśnicze dwutlenku węgla polega na silnym oziębieniu palących się materiałów oraz zmniejszeniu stopnia nasycenia mieszaniny palnej tlenem.

Sposób użycia gaśnicy śniegowej: wcisnąć lub odkręcić zawór butli i skierować strumień środka gaśniczego na źródło pożaru. W czasie gaszenia gaśnicę i dyszę należy trzymać tylko za uchwyty, ze względu na bardzo niską temperaturę wyrzucanego środka tj. -78°C .

Zabrania się gaszenia tymi gaśnicami palącej się na człowieku odzieży.

Rozmieszczenie gaśnic:

- w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, w szczególności: przy wejściach do budynku, na klatkach schodowych, na korytarzach, przy wyjściach z pomieszczeń na zewnątrz; w miejscach nienarażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła (piece, grzejniki);
- w obiektach wielokondygnacyjnych - w tych samych miejscach na każdej kondygnacji, jeżeli pozwalają na to istniejące warunki.

Przy rozmieszczaniu gaśnic muszą być spełnione następujące warunki:

- odległość z każdego miejsca w obiekcie, w którym może przebywać człowiek, do najbliższej gaśnicy nie powinna być większa niż 30 m;
- do gaśnic powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1 m.

3.9. ZAGROŻENIE WYBUchem

W budynku nie występują pomieszczenia zagrożone wybuchem a w pomieszczeniach i przestrzeniach zewnętrznych nie ma odpowiednich stref zagrożenia wybuchem.

3.10. PARAMETRY POŻAROWE WYSTĘPUJĄCYCH SUBSTANCJI PALNYCH

W budynku nie są przechowywane materiały niebezpieczne pożarowo.

Materiały palne występujące w budynku to typowe wyposażenie lokali biurowych tj. meble drewniane ($Q_c \text{ drewna} = 18 \text{ MJ/kg}$), meble z płyty pilśniowej, elementy dekoracyjne i wykończenia wnętrz ($Q_c \text{ poliestru} = 21 \text{ MJ/kg}$), sprzęt elektroniczny ($Q_c \text{ polietylenu} = 42 \text{ MJ/kg}$), dokumenty papierowe ($Q_c \text{ papieru} = 16 \text{ MJ/kg}$).

3.11. GĘSTOŚĆ OBCIĄŻENIA OGNIOWEGO W OBIEKTACH PRODUKCYJNYCH I MAGAZYNOWYCH.

Budynek z uwagi na przeznaczenie i sposób użytkowania, kwalifikuje się do kategorii zagrożenia ludzi ZL, dla której nie określa się gęstości obciążenia ogniowego. W pomieszczeniach o funkcjach magazynowych i technicznych gęstość obciążenia ogniowego nie przekracza 500 MJ/m^2 .

3.12. CHARAKTERYSTYCZNE DLA OBIEKTU POTENCJALNE ŹRÓDŁA POWSTANIA POŻARU I DROGI JEGO ROZPRZESTRZENIANIA.

Zagrożenie pożarowe związane jest z właściwościami fizykochemicznymi stosowanych materiałów palnych, ich stanem skupienia, rodzajem, ilością instalacji, itd.

W budynku dominują materiały stałe palne związane z podstawową jego funkcją i wyposażeniem wnętrz - elementy drewnopochodne umeblowania, sprzęt komputerowy, artykuły biurowe itp. O charakterze występujących materiałów decyduje wyłącznie specyfika aranżacji i wyposażenia wnętrz.

Przyczyny pożarów, w związku z nieostrożnością człowieka:

- palenie tytoniu w miejscach gdzie występują materiały palne,
- porzucanie palących się niedopałków papierosów na materiał palny lub do kosza,
- nieostrożne obchodzenia się z otwartym ogniem (płonąca zapalka, świeczka, itp.),

- użytkowanie niesprawnych lub uszkodzonych urządzeń i instalacji elektrycznych oraz grzewczych,
- użytkowanie elektrycznych urządzeń grzewczych niezgodnie z ich instrukcją użytkowania,
- naprawianie we własnym zakresie urządzeń i instalacji elektrycznej,
- włączanie do sieci nadmiernej ilości odbiorników prądu elektrycznego, powodując jej przeciążenia, np. podłączanie do jednego gniazdka wtykowego kilku odbiorników energii elektrycznej o łącznej mocy przekraczającej wartość przewidzianą dla danego gniazda,
- pozostawianie bez dozoru włączonych odbiorników prądu elektrycznego, nie przystosowanych do ciągłej pracy,
- ustawianie rozgrzewających się urządzeń elektrycznych w bezpośrednim sąsiedztwie materiałów palnych,
- ustawianie lamp oświetleniowych w pobliżu materiałów palnych, stosowanie materiałów palnych na osłony punktów świetlnych,
- korzystanie z obluzowanych gniazd wtykowych oraz nieprawidłowo podłączonych przewodów instalacji elektrycznych powodujących silne nagrzewanie się przewodów,
- niewłaściwie prowadzenie prac pożarowo niebezpiecznych podczas remontów (spawanie, cięcie),
- przechowywanie w miejscach do tego nie przeznaczonych materiałów pożarowo niebezpiecznych tj. gazów palnych, cieczy łatwo zapalnych, materiałów wybuchowych,
- podpalenia, np. będące chęcią zemsty, zatarcia śladów przestępstwa lub niegospodarności,
- podłożenie ładunku wybuchowego.

Inną grupą przyczyn pożarów, na które należy zwrócić uwagę w obiekcie to wady i niesprawne działanie urządzeń i instalacji elektroenergetycznych, odgromowych oraz brak lub niewłaściwa ich konserwacja.

Stan taki przyczynia się do powstania pożarów na skutek:

- nadmiernego nagrzewania się instalacji, przewodów i aparatów prowadząc do ich zapalenia się,
- zwarć i iskrzeń instalacji i urządzeń spowodowanych np. przeciążeniem, stosowania prowizorek lub brakiem konserwacji i napraw,
- wyładowań atmosferycznych, np. przy uszkodzonej instalacji odgromowej, itp.

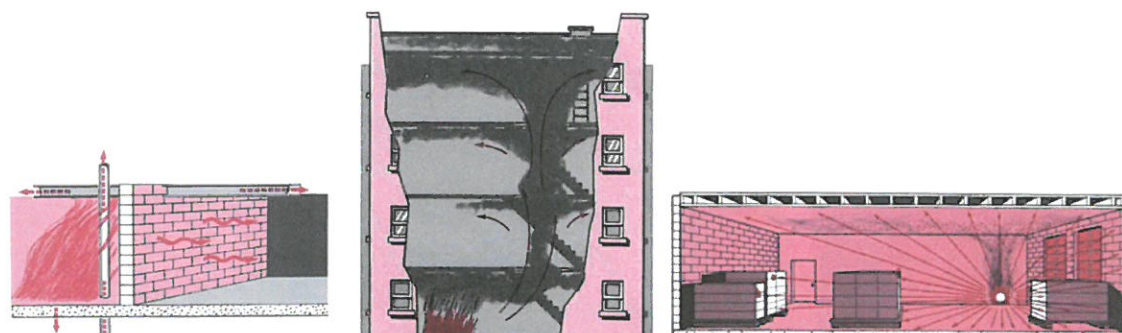
Należy pamiętać o tym, aby instalacje i urządzenia techniczne będące na wyposażeniu obiektu użytkować i utrzymywać w stanie zgodnym z warunkami technicznymi i wymaganiami ustalonymi przez producenta, a w szczególności poddawać je okresowym przeglądom i konserwacjom.

Sposoby rozprzestrzeniania się pożaru:

Każdy pożar, który nie zostanie wcześniej wykryty i ugaszony w zarodku może rozprzestrzenić się i objąć całe pomieszczenie, kondygnację a nawet cały budynek.

Rozprzestrzenianie się ognia następuje w wyniku :

- przewodnictwa ciepłego (kondukcji),
- unoszenia (konwekcji),
- promieniowania ciepłego.

Przewodzenie

Unoszenie

Promieniowanie

Szybkiemu rozprzestrzenianiu się ognia w pomieszczeniu i budynku sprzyjają poniższe czynniki :

- palne elementy wyposażenia i wystroju wnętrz,
- zakurzone i zatłuszczone przewody instalacji wentylacyjnej,
- przechowywanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej,
- przechowywanie w pomieszczeniach do tego nie przeznaczonych materiałów pożarowo niebezpiecznych, a w szczególności gazów i cieczy palnych,
- nagromadzenie w pomieszczeniu znacznych ilości materiałów palnych przewyższające dopuszczalne składowanie,
- nieuporządkowane składowanie lub wysokie składowanie ułatwiające dostęp powietrza do palących się materiałów,
- brak i niesprawność gaśnic lub hydrantów wewnętrznych, a także urządzeń oddymiających,
- opóźnione alarmowanie jednostek straży pożarnej,

- nieskuteczne prowadzenie akcji gaśniczej przez pracowników,
- utrudnienia w warunkach dojazdu jednostek straży pożarnej do obiektu oraz dostępu do punktów przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego (hydrantów).

3.13. PODSTAWOWE WYMAGANIA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

W obiekcie:

1. Zakazuje się palenia tytoniu we wszystkich pomieszczeniach obiektu.
2. Zabrania się użytkowania instalacji, urządzeń i narzędzi niesprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem albo warunkami określonymi przez producenta, jeśli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzeniania ognia.
3. Zabrania się użytkowania elektrycznych urządzeń grzewczych ustawionych bezpośrednio na palnym podłożu.
4. Zabrania się przechowywania materiałów palnych oraz stosowania elementów wystroju i wyposażenia wewnątrz z materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od :
 - urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 100⁰ C,
 - linii kablowych o napięciu powyżej 1 kV, przewodów uziemiających oraz przewodów odprowadzających instalacji piorunochronnej oraz czynnych rozdzielnic prądu elektrycznego, przewodów elektrycznych siłowych i gniazd wtykowych siłowych o napięciu powyżej 400 V.
5. Zabrania się stosowania materiałów łatwopalnych na osłony punktów świetlnych, z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych, jeśli zostaną umieszczone w odległości co najmniej 0,05 m od żarówki.
6. Zabrania się instalowania opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych (wyłączniki, gniazda, przełączniki) bezpośrednio na palnym podłożu, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem.
7. Zabrania się składowania materiałów palnych na drogach ewakuacyjnych oraz umieszczania na nich przedmiotów i innych elementów, instalacji i urządzeń oraz wystroju wewnątrz w sposób ograniczający szerokość wymaganego przez przepisy techniczno-budowlane przejścia lub dojścia ewakuacyjnego albo wysokość.

8. Zabrania się zamykania drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie.
9. Zabrania się uniemożliwiania lub ograniczania dostępu do:
 - gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych (hydrantów wewnętrznych) ,
 - źródeł zasilania do celów przeciwpożarowych (hydranty zewnętrzne),
 - wyjść ewakuacyjnych,
 - przeciwpożarowych wyłączników prądu,
 - wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego,
 - przycisków uruchamiania klap oddymiających,
 - przycisków pożarowych,
 - czujek dymowych,
 - klap dymowych.
17. Drogi, wyjścia i kierunki ewakuacji, miejsca usytuowania gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych, przeciwpożarowych wyłączników prądu, przycisków uruchamiania klap dymowych, przycisków pożarowych instalacji sygnalizacji pożarowej, składowania materiałów niebezpiecznych pożarowo - winny być oznakowane znakami bezpieczeństwa, zgodnie z bieżącym stanem zabezpieczenia obiektu.
18. Po zakończeniu pracy należy dokładnie sprawdzić dane pomieszczenie, zwracając uwagę na:
 - wyłączenie urządzeń elektrycznych nie pracujących w systemie ciągłym,
 - czy nie występują oznaki uszkodzonych przewodów instalacji elektrycznej, wyłączników, gniazd wtykowych, iskrzenia urządzeń elektrycznych, itp.
 - sprawdzenie czy nie znajdują się jakiegolwiek zarzewia ognia, szczególnie w koszach na śmieci, szafach, itp.
 - nie wstawianie ciepłych urządzeń grzewczych do szaf, odsunięcie materiałów palnych na bezpieczną odległość od urządzeń grzewczych pracujących ciągle,
 - usunięcie ze stanowisk pracy i dróg komunikacji wewnętrznej palnych odpadków i makulatury.

3.14. WYSZCZEGÓLNIENIE ISTNIEJĄCYCH W OBIEKCIE BUDOWLANYM ODSTĘPSTW W ODNIESIENIU DO PRZEPISÓW TECHNICZNO- BUDOWLANÝCH LUB ROZWIĄZAŃ ZAMIENNYCH.

Lubelski Komendant Wojewódzki PSP w Lublinie w Postanowieniu znak WZ.5595.92.2014 z dnia 22 października 2014 r. wyraził zgodę na spełnienie w sposób inny niż określony w „warunkach technicznych”, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie [4], wymagań w zakresie bezpieczeństwa pożarowego, tj.:

- wyposażenie budynku w system sygnalizacji pożarowej z ochroną całkowitą,
- podłączenie systemu sygnalizacji pożarowej w budynku do urządzeń odbiorczych alarmu pożarowego w Komendzie Miejskiej PSP w Lublinie,
- zastosowanie awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego również na drogach ewakuacyjnych posiadających oświetlenie naturalne,
- zastosowanie do oznakowania dróg ewakuacyjnych podświetlanych znaków ewakuacyjnych,
- zastosowanie rozwiązań jednocześnie otwierających oba skrzydła drzwi dwuskrzydłowych w momencie wciśnięcia klamki, w drzwiach dwuskrzydłowych, których skrzydło podstawowe nie spełnia wymagań w zakresie szerokości,
- uwzględnienie wyższej niż wymagana klasy odporności ogniowej głównej konstrukcji nośnej, która wynosi R 240 wobec wymaganej co najmniej R 60,
- uwzględnienie wyposażenia budynku w system kamer wizyjnych ze stałym nadzorem personelu,

pod warunkiem:

zamknięcia drzwiami o klasie odporności ogniowej co najmniej EI 60 pomieszczenia garażu, zlokalizowanego na pierwszej kondygnacji budynku od strony dźwigu.

IV. SPOSOBY PODDAWANIA WYMAGANYCH URZĄDZEŃ PRZECIWPOŻAROWYCH I GAŚNIC PRZEGLĄDOM TECHNICZNYM I CZYNNOŚCIOM KONSERWACYJNYM.

Urządzenia przeciwpożarowe oraz gaśnice powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym zgodnie z zasadami i w sposób określony w Polskich Normach dotyczących urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, w dokumentacji techniczno-ruchowej oraz w instrukcjach obsługi, opracowanych przez ich producentów.

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic powinny przeprowadzać osoby posiadające kwalifikacje i upoważnienia określone w przepisach szczególnych lub nadane przez odpowiednie instytucje, producentów lub dystrybutorów urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic. Wszelkie tego rodzaju czynności należy odpowiednio udokumentować.

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic powinny być przeprowadzane w okresach ustalonych przez producenta nie rzadziej jednak niż raz w roku.

KONSERWACJA HYDRANTÓW WEWNĘTRZNYCH

Przegląd rutynowy – kwartalny

Regularną kontrolę wszystkich hydrantów wewnętrznych powinna przeprowadzić osoba odpowiedzialna lub jej przedstawiciel w odstępach czasu zależnych od warunków otoczenia i/lub ryzyka/przypadku zagrożenia pożarowego w celu upewnienia się, że każdy hydrant:

- jest zlokalizowany w zaprojektowanym miejscu,
- nie jest zastawiony, jest widoczny ma czytelne oznakowanie i instrukcję,
- nie ma widocznych uszkodzeń, oznak korozji oraz wycieków.

Osoba odpowiedzialna powinna podjąć niezwłoczne działania w celu usunięcia zauważonych nieprawidłowości.

Przegląd roczny

Przeglądy i konserwacja powinny być przeprowadzane przez osobę kompetentną.

Wąż hydrantu powinien być całkowicie rozwinięty, hydrant poddany ciśnieniu i sprawdzony według następujących punktów, czy:

- urządzenie nie jest zastawione, nie uszkodzone, a elementy nie są skorodowane lub przeciekające;
- instrukcje obsługi są czyste i czytelne;

- miejsce umieszczenia jest wyraźnie oznakowane;
- mocowania do ściany są odpowiednie do ich przeznaczenia i pewnie zamocowane;
- wypływ wody jest równomierny i dostateczny (wskazane jest użycie miernika przepływu i miernika ciśnienia);
- miernik ciśnienia (jeżeli jest zastosowany) pracuje prawidłowo i w swoim zakresie pomiarowym;
- wąż na całej długości nie wykazuje oznak uszkodzeń, zniekształceń, zużycia ani pęknięć; jeżeli wąż wykazuje jakies uszkodzenia powinien być wymieniony na nowy lub poddany próbie ciśnieniowej na maksymalne ciśnienie robocze;
- zwijadło węzowe obraca się lekko w obu kierunkach;
- w przypadku wychylnego zwijadła węzowego zwijadło węzowe obraca się łatwo i czy wychyla się o 180°;
- w przypadku ręcznych zwijadeł zawór odcinający jest właściwego typu i czy działa łatwo i prawidłowo;
- w przypadku zwijadeł automatycznych praca zaworu automatycznego jest prawidłowa oraz czy praca dodatkowego serwisowego zaworu odcinającego jest właściwa;
- stan przewodów rurowych zasilających w wodę jest właściwy, szczególną uwagę należy zwrócić na to, czy odcinki elastyczne nie wykazują oznak zużycia lub zniszczenia;
- czy szafka nie nosi ona oznak uszkodzenia i czy drzwiczki szafki łatwo się otwierają;
- prądownica jest właściwego typu i czy łatwo się nią posługiwać;
- pozostawić hydrant wewnętrzny w stanie gotowym do natychmiastowego użycia. Jeżeli konieczne są poważniejsze naprawy, hydrant powinien być oznakowany „USZKODZONY” i kompetentna osoba powinna powiadomić o tym użytkownika/właściciela.

Okresowe przeglądy i konserwacje wszystkich węży

Co 5 lat wszystkie węże powinny być poddane próbie ciśnieniowej na maksymalne ciśnienie robocze instalacji, zgodnie z PN.

KONSERWACJA HYDRANTÓW ZEWNĘTRZNYCH

Konserwator zobowiązany jest wykonać przegląd techniczny i konserwację hydrantów wraz z pomiarem ciśnienia i wydajności.

Zakres wykonywanych czynności w ramach badania:

- sprawdzenie stanu technicznego hydrantu zewnętrznego,
- sprawdzenie otwarcia zasuwy,
- dokonanie pomiaru wydajności nominalnej i ciśnienia na zaworze hydrantu zewnętrznego przepływomierzem,
- dokumentowanie badania.

Każde badanie hydrantu zewnętrznego dokumentowane jest protokołem z wynikami testów, datami bieżącego i następnego przeglądu, zaleceniami oraz podpisem konserwatora.

KONSERWACJA INSTALACJI AWARYJNEGO OŚWIETLENIA EWAKUACYJNEGO

Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne należy poddawać okresowej kontroli, co najmniej raz w roku zgodnie z PN, m.in.: należy sprawdzić natężenie, czas załączenia, czas działania oświetlenia ewakuacyjnego. Z niniejszych pomiarów należy sporządzić stosowny protokół.

KONSERWACJA SYSTEMU SYGNALIZACJI POŻAROWEJ

Obsługa codzienna

Użytkownik i/lub właściciel powinien zapewnić, aby codziennie było sprawdzone:

- czy każda centrala, tablica i panel wskazują stan dozoru lub, czy każde odchylenie od stanu dozoru jest odnotowane w książce pracy i, czy we właściwy sposób została zawiadomiona firma prowadząca konserwację;
- czy przy każdym alarmie zarejestrowanym od poprzedniego dnia podjęto odpowiednie działania;
- czy, jeżeli instalacja była wyłączona, sprawdzana lub wyciszona, to została przywrócona do stanu dozoru.

Każda zauważona nieprawidłowość powinna być odnotowana w książce pracy i możliwie szybko usunięta.

Obsługa miesięczna

Co najmniej raz w miesiącu użytkownik i/lub właściciel powinien zapewnić, aby:

- przeprowadzono próbny rozruch każdego awaryjnego zespołu prądotwórczego, który powinien spełniać wymagania PN oraz sprawdzono zapas paliwa i – w razie potrzeby – uzupełniono;
- zapasy papieru, tuszu lub taśmy dla każdej drukarki były wystarczające;

- przeprowadzono test wskaźników, a każdy fakt niesprawności jakiegoś wskaźnika został odnotowany.

Każda zauważona nieprawidłowość powinna być odnotowana w książce pracy i możliwie szybko usunięta.

Obsługa kwartalna

Co najmniej jeden raz na każde trzy miesiące użytkownik i/lub właściciel powinien zapewnić, aby specjalista:

- sprawdził wszystkie zapisy w książce pracy i podjął niezbędne działania, aby doprowadzić do prawidłowej pracy instalacji;
- spowodował zadziałanie co najmniej jednej czujki lub ręcznego ostrzegacza pożarowego w każdej strefie w celu sprawdzenia, czy centrala sygnalizacji pożarowej prawidłowo odbiera i wyświetla określone sygnały, emituje alarm akustyczny oraz uruchamia wszystkie inne urządzenia ostrzegawcze i pomocnicze;

UWAGA: Należy zastosować takie metody, które zapewnią, że nie dojdzie do niepożądanych zdarzeń, jak np. uwolnienie środka gaśniczego.

- sprawdził, czy monitoring uszkodzeń centrali sygnalizacji pożarowej funkcjonuje prawidłowo;
- sprawdził zdolność centrali sygnalizacji pożarowej do uaktywnienia wszystkich trzymaków i zwalników drzwi;
- w miarę możliwości, spowodował zadziałanie każdego łącza do straży pożarnej lub do zdalnego centrum stałej obserwacji;
- przeprowadził wszystkie inne kontrole i próby określone przez wykonawcę, dostawcę lub producenta;
- dokonał rozpoznania, czy w budynku nastąpiły jakieś zmiany budowlane lub w jego przeznaczeniu, które mogły wpłynąć na rozmieszczenie czujek i ręcznych ostrzegaczy pożarowych oraz sygnalizatorów akustycznych i – jeżeli tak – dokonał stosownych oględzin.

Każda zauważona nieprawidłowość powinna być odnotowana w książce pracy i możliwie szybko usunięta.

Obsługa roczna

Co najmniej jeden raz w roku, użytkownik i/lub właściciel powinien zapewnić, aby specjalista:

- przeprowadził próby zalecane dla obsługi codziennej, miesięcznej i kwartalnej;

- sprawdził każdą czujkę na poprawność działania zgodnie z zaleceniami producenta;

UWAGA: Chociaż każda czujka powinna być sprawdzona raz w roku, dopuszcza się sprawdzanie kolejnych 25 % czujek przy kolejnej kontroli kwartalnej.

- sprawdził zdatność centrali sygnalizacji pożarowej do uaktywniania wszystkich funkcji pomocniczych;

UWAGA: Należy zastosować takie metody, które zapewnią, że nie dojdzie do niepożądanych zdarzeń, jak np. uwolnienie środka gaśniczego.

- sprawdził wzrokowo, czy wszystkie połączenia kablowe i sprzęt są sprawne, nieuszkodzone i odpowiednio zabezpieczone;
- dokonał oględzin, w celu ustalenia, czy w budynku nastąpiły jakieś zmiany budowlane lub w jego przeznaczeniu, które mogły wpłynąć na rozmieszczenie czujek i ręcznych ostrzegaczy pożarowych oraz sygnalizatorów akustycznych. Oględziny powinny także potwierdzić, czy pod każdą czujką jest utrzymana wolna przestrzeń, co najmniej 0,5 m we wszystkich kierunkach i, czy wszystkie ręczne ostrzegacze pożarowe są dostępne, i widoczne;
- sprawdził i przeprowadził próby wszystkich baterii akumulatorów.

Każda zauważona nieprawidłowość powinna być odnotowana w książce pracy i możliwie szybko usunięta.

KONSERWACJA PRZECIWOŻAROWEGO WYŁĄCZNIKA PRĄDU

Przeciwożarowy wyłącznik prądu należy sprawdzić w zakresie skuteczności i stanu technicznego, co najmniej raz w roku.

W czasie przeglądu powinno być sprawdzone minimum:

- sprawdzić czy jest prawidłowo oznakowany i czy nie posiada uszkodzeń mechanicznych,
- sprawdzić poprawność jego zadziałania, tj. czy odcina napięcie na wszystkich obwodach elektrycznych z wyjątkiem obwodów zasilających instalacje i urządzenia przeciwożarowe, których funkcjonowanie jest niezbędne podczas pożaru,
- sprawdzić stan styków elektrycznych,
- sprawdzić mocowanie kabli na zaciskach, jeżeli są luźne należy je dokręcić.

PRZEGLĄDY DRZWI PRZECIWPOŻAROWYCH

Ze względu na brak dokumentu prawnego regulującego zasady eksploatacji drzwi przeciwpożarowych poniżej podaje się zalecenia dot. przeglądów i konserwacji.

Same drzwi nie wymagają większych zabiegów konserwacyjnych. Producenci drzwi przeciwpożarowych zalecają jedynie: nasmarowanie zawiasów raz w roku i sprawdzenie funkcjonowania wyposażenia.

KONSERWACJA URZĄDZEŃ ODDYMIAJĄCYCH

Okresowe czynności kontrolne i konserwacja obejmują m.in.:

- sprawdzenie współdziałania systemu z instalacją systemu sygnalizacji pożarowej,
- sprawdzenie działania poszczególnych urządzeń systemu, tj. wentylatorów, klap dymowych.

Przeglądy działania klap oddymiających i instalacji oddymiającej odbywają się obowiązkowo raz na rok (a zalecane raz na kwartał), na zasadach zgodnych z instrukcją producenta. Po wykonaniu tych czynności konserwator pozostawia protokół o stanie instalacji oddymiającej wraz z wnioskami.

PRZECIWPOŻAROWE KLAPY ODCINAJĄCE

- kontrola stanu położenia klap odcinających w przewodach nawiewnych i wyciągowych,
- ręczne zamknięcie wszystkich klap,
- sprawdzenie prawidłowości mocowania klap,
- ręczne ustawienie klap w pozycji normalnej pracy,
- zamknięcie klap z poziomu centrali sterującej,
- sprawdzenie poprawności sygnalizacji położenia klap w centrali sterującej.

PRZEGLĄDY GAŚNIC

- Raz na kwartał dokonuje się oględzin gaśnic, polegających na sprawdzeniu czy gaśnica:
 - znajduje się w miejscu do tego przeznaczonym,
 - nie jest zastawiona i czy ma czytelną instrukcję obsługi,
 - nie jest w sposób widoczny uszkodzona,
 - ma plomby i wskaźniki nieuszkodzone,
 - ciśnieniomierze w zakresie działania,

- czy gaśnica jest odpowiedniego typu i wielkości napełnienia.
- Gaśnice powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym w okresach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku. Czynności te winny wykonywać specjalistyczne serwisy sprzętu gaśniczego.
- Podczas konserwacji należy między innymi sprawdzić:
 - ogólny stan gaśnicy,
 - czytelność, kompletność i prawidłowość napisów,
 - stan węży i zabezpieczeń,
 - terminy przypadających kontroli zbiorników ciśnieniowych,
 - powłokę malarską
 - elementy z tworzywa sztucznego, czy nie są uszkodzone,
 - ciężar lub objętość środka gaśniczego,
 - sprawdzić czy środek gaśniczy nadaje się do ponownego wykorzystania,
 - dokonać odpowiednich napisów,
 - sprawdzić uchwyt gaśnicy - czy nie jest uszkodzony i dobrze przytwierdzony.
- Usterki stwierdzone podczas konserwacji należy usunąć, a uszkodzone elementy wymienić na takie same jakie były w dokumentacji świadectwa CNBOP.
- Informacje dotyczące konserwacji powinny być umieszczone na etykiecie, która nie powinna zakrywać żadnych napisów producenta i powinna być rozpoznawalna.

Na etykiecie powinny być podane następujące informacje:

- rodzaj konserwacji (przegląd, konserwacja, remont),
- nazwa i adres jednostki konserwującej,
- znak bezspornie identyfikujący osobę wykonującą usługę,
- data (rok, miesiąc) konserwacji.
- Firma konserwująca gaśnice oprócz etykietek na gaśnicach przekazuje protokół zbiorczy informujący o wykonanym przeglądzie i czynnościach konserwacyjnych.

V. SPOSOBY POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU I INNEGO ZAGROŻENIA.

Postępowanie w sytuacji zagrożenia pożarowego

W wypadku zauważenia pożaru lub jego oznak należy zachować spokój, nie wywoływać paniki, natychmiast wcisnąć ręczny ostrzegacz pożarowy (ROP) oraz bezzwłocznie zaalarmować (poinformować):

- osoby znajdujące się w zagrożonej części obiektu,
- pracowników ochrony (pomieszczenie monitoringu – parter).

Pracownik ochrony powiadamia:

- zarządzającego budynkiem,
- Państwową Straż Pożarną (jeśli jest to konieczne).

Alarmowanie Państwowej Straży Pożarnej:

ALARMOWANIE

- wybrać numer 998 lub 112, a po zgłoszeniu się dyspozytora w zrozumiały sposób przekazać informację na temat:
 - gdzie się pali (nazwa obiektu i jego adres),
 - co się pali,
 - czy istnieje zagrożenie życia ludzi (podać ich przybliżoną liczbę),
 - jak mocno zaawansowana jest sytuacja pożarowa,
 - czy w rejonie pożaru znajdują się materiały niebezpieczne (wybuchowe, toksyczne lub łatwopalne),
 - dojazdu do obiektu,
 - podać imię i nazwisko oraz numer telefonu, z którego zgłaszane jest zagrożenie;
- po przekazaniu wszystkich danych poczekać na potwierdzenie przyjęcia informacji o zagrożeniu przez dyspozytora służb ratowniczych (nie oddalać się przez dłuższą chwilę od aparatu, z którego zgłoszono zdarzenie, czekając na ewentualne sprawdzenie wiarygodności zgłoszenia);
- pracownicy, którzy nie biorą udziału w akcji alarmowania o zagrożeniu, przystępują natychmiast do likwidacji ognia, posługując się znajdującym się w pobliżu miejsca pożaru sprzętem gaśniczym, dostarczają sprzęt gaśniczy do strefy pożarowej oraz przystępują do niesienia pomocy osobom zagrożonym, pomagają im w ewakuacji i przystępują do ewakuacji mienia.

W razie konieczności należy również powiadomić o pożarze:

- Pogotowie Ratunkowe nr telefonu 999,

- Policję nr telefonu 997,
- Pogotowie Energetyczne nr telefonu 991,
- Pogotowie Gazowe nr telefonu 992,
- Pogotowie Techniczne Wodno-Kanalizacyjne nr telefonu 994,
- inne służby w razie konieczności.

Sposoby postępowania w razie wystąpienia innego miejscowego zagrożenia

Inne miejscowe zagrożenie to zdarzenie wynikające z rozwoju cywilizacyjnego niebędące pożarem, stanowiące zagrożenie dla życia, zdrowia, mienia lub środowiska, mogą to być:

- zakażenie – zakaźnymi czynnikami biologicznymi,
- silne wiatry (wichury, huragany),
- zamach terrorystyczny – otrzymanie informacji o podłożeniu ładunku wybuchowego lub innego środka niebezpiecznego,
- skażenie (emisja) toksycznymi środkami chemicznymi,
- katastrofa budowlana,
- inne czynniki, które mogą zagrażać życiu i zdrowiu ludzi.

W razie zaistnienia zagrożenia należy zaalarmować według potrzeby odpowiednie służby.

AKCJA RATOWNICZO – GAŚNICZA

1. Równoległe z alarmowaniem straży pożarnej należy przystąpić do akcji ratowniczo - gaśniczej prowadząc:

- ewakuację ludzi i mienia;
- akcję gaśniczą (przy pomocy sprzętu gaśniczego).

2. Do czasu przybycia służb ratowniczo – gaśniczych kierownictwo nad akcją sprawuje zarządzający obiektem lub osoba przez niego wyznaczona. Każdy pracownik oraz użytkownik budynków zobowiązany jest podporządkować się poleceniom kierującego akcją ratowniczo – gaśniczą. Kierujący akcją ratowniczo - gaśniczą wyznacza zadania i formy działań zgodnie z potrzebami bieżącymi oraz rozwojem sytuacji pożarowej.

UWAGA!

Po przybyciu jednostek straży pożarnej, wykonywać polecenia strażaka, który przejął kierownictwo akcji od dotychczas dowodzącego.

3. Każda osoba przystępująca do akcji ratowniczo - gaśniczej powinna:

- **zachować własne bezpieczeństwo;**

- w pierwszej kolejności przystąpić do ratowania ludzi przeprowadzając ewakuację z zagrożonego rejonu;

Celem ewakuacji ludzi jest zapewnienie osobom szybkiego i bezpiecznego opuszczenia strefy zagrożonej lub objętej pożarem.

W czasie prowadzenia ewakuacji zabronione jest:

- dokonywanie jakichkolwiek czynności mogących wywołać panikę,
- przechodzenie w kierunku przeciwnym do kierunku ewakuacji,
- zatrzymywanie się lub tamowanie ruchu w inny sposób.

- spowodować wyłączenie przez służby techniczne dopływu prądu elektrycznego do strefy pożaru (nie wolno gasić wodą instalacji i urządzeń elektrycznych pod napięciem);
- usunąć z miejsca pożaru i bezpośredniego sąsiedztwa wszelkie znajdujące się tam materiały palne, wybuchowe, toksyczne, a także cenne przedmioty, urządzenia, itp.,
- nie powinno się otwierać bez potrzeby drzwi i okien w pomieszczeniach, w których powstał pożar, ponieważ dopływ świeżego powietrza sprzyja rozprzestrzenianiu się pożaru,
- otwierając drzwi do pomieszczeń, w których powstał pożar powinno się zachować szczególną ostrożność. Wskazane jest schowanie się za ścianę od strony klamki w drzwiach lub zasłonięcie twarzy,
- wchodząc do zadymionych pomieszczeń lub przechodząc przez nie powinno się ograniczyć ilość wdychanych produktów spalania. Najlepiej jest poruszać się w pozycji pochylonej, jak najbliżej podłogi i zasłaniać usta np. wilgotną chusteczką.

W celu umożliwienia przeprowadzenia sprawnej ewakuacji zabrania się:

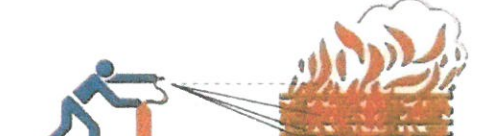

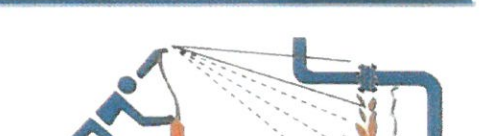

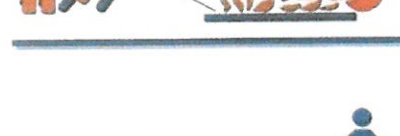

- uniemożliwiania lub ograniczania dostępu do wyjść ewakuacyjnych,
- zamykania drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie,
- zawężania szerokości dróg komunikacyjnych służących ewakuacji,
- składowania materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji.

1. Zasady użycia sprzętu ppoż. i gaśnic

Zasady użycia gaśnicy proszkowej

Po dostarczeniu gaśnicy w miejsce pożaru zrywamy plombę i wyciągamy zawleczkę blokującą, uruchamiamy dźwignię lub wciskamy zbijak i kierujemy strumień środka gaśniczego na ognisko pożaru. Działanie gaśnicy proszkowej można w każdej chwili przerwać przez zwolnienie dźwigni uruchamiającej lub dźwigni prądowniczki. Ze względu na swoją budowę syfonową gaśnica prawidłowo pracuje tylko w pozycji pionowej.

Podstawowe zasady gaszenia pożaru przy pomocy gaśnic

<p>Źle</p> 	<p>Ogień zaatakować zgodnie z kierunkiem wiatru.</p>	<p>Dobrze</p>
	<p>Pożar palącej powierzchni gasić od skrajnej jego części.</p>	
	<p>Ciała stałe gasić kierując strumień środka gaśniczego na płomień z dołu, a nie z góry.</p>	
	<p>Gaśnicami wodnymi nie gasić urządzeń będącymi pod napięciem! Używać gaśnic do tego przeznaczonych.</p>	
	<p>Ciała ciekłe i gazy gasić z góry w dół.</p>	
	<p>Mając do dyspozycji większą ilość gaśnic uruchomić wszystkie jednocześnie, a nie każdą oddzielnie po jej użyciu.</p>	
	<p>Po ugaszeniu pożaru uważać na ponowne zapalenie. (nawrót ognia)</p>	
	<p>Po użyciu gaśnicy nie zawieszać, tylko ponownie napęlić lub wymienić na nową.</p>	
	<p></p>	

2. Zasady użycia hydrantu wewnętrznego

W celu uruchomienia hydrantu wewnętrznego HP 25 należy:

- Otworzyć drzwiczki hydrantu,
- Wyjąć prądownicę hydrantową z uchwytu,
- Odkręcić zawór hydrantowy,
- Rozwinąć wąż hydrantowy w kierunku źródła ognia. Pokręcając część chwytową prądownicy zgodnie z oznaczeniami uzyskujemy niezbędny rodzaj strumienia wody (rozproszony lub zwarty) bądź zamykamy wypływ wody z prądownicy.
- Po ugaszeniu pożaru zakręcić zawór hydrantowy, wysuszyć wąż hydrantowy i ponownie nawinąć na zwijadło, prądownicę hydrantową umieścić w uchwycie.

VI. SPOSOBY ZABEZPIECZENIA PRAC POŻAROWO NIEBEZPIECZNYCH POD WZGLĘDEM POŻAROWYM

W oparciu o zapisy ustawy o ochronie przeciwpożarowej [1] oraz rozporządzenia w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów [3] wprowadza się wytyczne zabezpieczenia prac pożarowo niebezpiecznych na terenie budynku Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury oddział w Lublinie w treści ujętej w niniejszym rozdziale.

1. Wytyczne mają na celu określenie obowiązków i odpowiedzialności pracowników za zapewnienie bezpieczeństwa pożarowego przy wykonywaniu prac pożarowo niebezpiecznych oraz określenie zasad zabezpieczenia pożarowego prac, o których mowa w punkcie 2.
2. Pod pojęciem prac pożarowo niebezpiecznych należy rozumieć: prace remontowo-budowlane związane z użyciem otwartego ognia, cięciem z wytwarzaniem iskier mechanicznych i spawaniem, prowadzone wewnątrz lub na dachach obiektów, na przyległych do nich terenach oraz placach składowych, a także prace remontowo-budowlane wykonywane w strefach zagrożonych wybuchem.

Do takich prac należy zaliczyć w szczególności:

A. Prace z otwartym ogniem, podczas których występuje iskrzenie lub nagrzewanie, np.:

- spawanie, cięcie gazowe i elektryczne;
- podgrzewanie instalacji, urządzeń i zaworów z substancjami palnymi;
- podgrzewanie lepiku, smoły, itp.

Przy wykonywaniu prac spawalniczych zastosowanie ma rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy pracach spawalniczych [6].

B. Prace związane ze stosowaniem gazów, cieczy i pyłów, przy których mogą powstać mieszaniny wybuchowe:

- przygotowanie do stosowania gazów, pyłów i cieczy;
- stosowanie tych pyłów i cieczy do malowania, lakierowania, klejenia, mycia, nasycania;
- suszenie substancji palnych;
- usuwanie pozostałości tych substancji ze stanowisk pracy.

3. Do przestrzegania postanowień niniejszych zasad zobowiązani są wszyscy pracownicy uczestniczący bezpośrednio lub pośrednio w wykonywaniu prac pożarowo niebezpiecznych, pracownicy nadzorujący przebieg tych prac oraz użytkownicy obiektu (pomieszczeń, terenu), gdzie prowadzone są prace. Postanowienia wytycznych obowiązują także wszystkich pracowników firm zewnętrznych (osób fizycznych i prawnych) wykonujących prace pożarowo niebezpieczne na terenie obiektu.

4. Obowiązek zapoznania pracowników z treścią wytycznych należy do zarządzającego obiektem (osoby zastępującej go lub wyznaczonej do przedmiotowego działania). Obowiązek przekazania zasad w celu zapoznania się z treścią wytycznych pracowników przedsiębiorstw i firm zewnętrznych należy również do zarządzającego (osoby zastępującej go lub wyznaczonej do przedmiotowego działania). Postanowienia niniejszej instrukcji powinny stanowić integralną część umów dotyczących realizacji w/w prac.

Zasady organizacyjne przy ustalaniu zabezpieczeń przeciwpożarowych prac pożarowo niebezpiecznych:

Wszelkie prace niebezpieczne pod względem pożarowym na terenie budynku Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury oddział w Lublinie mogą być wykonywane jedynie po uzyskaniu zezwolenia ze strony zarządzającego obiektem lub osoby wyznaczonej.

Przed rozpoczęciem prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, mogących powodować bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania pożaru lub wybuchu, zarządzający obiektem (osoba przez niego wyznaczona) jest obowiązany:

- ocenić zagrożenie pożarowe w miejscu, w którym prace będą wykonywane;
- ustalić rodzaj przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania i rozprzestrzeniania się pożaru lub wybuchu,
- wskazać osoby odpowiedzialne za odpowiednie przygotowanie miejsca pracy, za przebieg oraz zabezpieczenie miejsca po zakończeniu pracy,

- zapewnić wykonywanie prac wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje,
- zaznajomić osoby wykonujące prace z zagrożeniami pożarowymi występującymi w rejonie wykonywania prac oraz z przedsięwzięciami mającymi na celu niedopuszczenie do powstania pożaru lub wybuchu.

Wytoczne zabezpieczenia prac pożarowo niebezpiecznych:

1. Przygotowanie budynku i pomieszczeń do prowadzenia prac pożarowo niebezpiecznych polega na:
 - a. oczyszczeniu pomieszczeń lub miejsc, gdzie będą wykonywane prace z wszelkich palnych materiałów lub zanieczyszczeń;
 - b. osunięciu na bezpieczną odległość od miejsca prowadzenia prac wszelkich przedmiotów palnych lub niepalnych w opakowaniach palnych;
 - c. zabezpieczeniu, np. przed działaniem rozprysków spawalniczych wszelkich materiałów i urządzeń palnych, których usunięcie na bezpieczną odległość nie jest możliwe, przez osłonięcie ich, np. arkuszami blachy, płytami gipsowymi;
 - d. sprawdzeniu, czy znajdujące się w sąsiednich pomieszczeniach materiały lub przedmioty podatne na zapalenie wskutek przewodnictwa cieplnego, bądź rozprysków spawalniczych, nie wymagają zastosowania lokalnych zabezpieczeń;
 - e. uszczelnieniu materiałami niepalnymi wszelkich przelotowych otworów instalacyjnych, kablowych, wentylacyjnych, itp. znajdujących się w pobliżu miejsca prowadzenia prac;
 - f. zabezpieczeniu przed rozpryskami spawalniczymi lub uszkodzeniu mechanicznym kabli, przewodów elektrycznych oraz instalacyjnych z palną izolacją, o ile znajdują się w zasięgu zagrożenia spowodowanego pracami pożarowo niebezpiecznymi;
 - g. sprawdzeniu, czy w miejscu planowanych prac nie prowadzono tego dnia prac malarskich lub innych przy użyciu substancji łatwo zapalnych;
 - h. przygotowaniu w miejscu dokonywania prac pożarowo niebezpiecznych m. in. napełnionych wodą metalowych pojemników na rozgrzane odpadki drutu spawalniczego, elektrod, itp., materiałów osłonowych izolacyjnych niezbędnych;
 - i. do zabezpieczenia toku prac, niezbędnego sprzętu pomiarowego, np. do pomiaru stężeń par i gazów palnych w rejonie prowadzenia prac;
 - j. zapewnieniu stałej drożności przejść i wyjść ewakuacyjnych z miejsc prowadzenia prac pożarowo niebezpiecznych.

2. Przy wykonywaniu prac pożarowo niebezpiecznych przy użyciu cieczy, gazów płynów mogących tworzyć z powietrzem mieszaniny wybuchowe należy przestrzegać następujących zasad:

- a. na stanowiskach pracy mogą znajdować się stosowane tam ciecze, gazy i pyły palne w ilości niezbędnej do prowadzenia prac z zapasem umożliwiającym utrzymanie ciągłości pracy danej zmiany; zapas substancji znajdującej się na stanowisku pracy powinien być przechowywany w niepalnych (lub innych dopuszczonych), szczelnych opakowaniach;
 - b. pozostawianie opróżnionych opakowań na stanowisku pracy jest zabronione;
 - c. po zakończeniu prac wszystkie naczynia, wanny i pojemniki należy szczelnie zamknąć lub zabezpieczyć w inny sposób przed emisją do otoczenia znajdujących się w nich substancji tworzących z powietrzem mieszaniny wybuchowe;
 - d. ciecze gazy i pyły oraz ich pozostałości nie powinny zalegać na urządzeniach, stanowiskach, w przewodach wentylacyjnych;
 - e. prace niebezpieczne pożarowo w pomieszczeniach (urządzeniach) zagrożonych wybuchem lub pomieszczeniach, w których wcześniej wykonano inne prace związane z użyciem łatwopalnych cieczy lub palnych gazów, mogą być prowadzone wyłącznie wtedy, gdy stężenie par cieczy lub gazów w pomieszczeniach nie przekracza 10 % ich dolnej granicy wybuchowości.
3. Miejsce wykonywania prac pożarowo niebezpiecznych należy wyposażyć w gaśnice w ilości i rodzaju umożliwiającym likwidację wszystkich źródeł pożaru.
4. Po zakończeniu prac pożarowo niebezpiecznych w pomieszczeniu i pomieszczeniach sąsiednich należy przeprowadzić dokładną kontrolę mającą na celu stwierdzenie, czy nie pozostawiono tłących się lub żarzących cząstek w rejonie prowadzenia prac, czy nie występują jakiegokolwiek objawy pożaru oraz czy sprzęt (np. spawalniczy) został zdemonstrowany, odłączony od źródeł zasilania i należyście zabezpieczony przed dostępem osób postronnych. Kontrolę taką należy ponowić po upływie 4 godzin, a następnie 8 godzin licząc od czasu zakończenia prac pożarowo niebezpiecznych.
5. Prace pożarowo niebezpieczne powinny być wykonywane wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje, zaś sprzęt używany do wykonywania prac powinien być sprawny technicznie i zabezpieczony przed możliwością wywołania pożaru.

6. Butle ze sprężonymi gazami mogą znajdować się na terenie obiektu wyłącznie w okresie prowadzenia prac i pod stałym nadzorem.
7. W przypadku prowadzenia prac spawalniczych na wysokości - butli z gazem palnym nie należy stawiać w rejonie bezpośredniego oddziaływania spadających odprysków spawalniczych.

Obowiązki osób nadzorujących prace:

Pracownik wyznaczony do nadzoru nad przebiegiem prac pożarowo niebezpiecznych powinien w szczególności:

1. Znać obowiązujące przepisy przeciwpożarowe.
2. Dopilnować, aby przed przystąpieniem do prac pożarowo niebezpiecznych wykonane zostały wszystkie zalecenia w zakresie zabezpieczenia obiektu lub stanowisk.
3. Sprawdzać zabezpieczenie ppoż. stanowisk prac niebezpiecznych pożarowo oraz wydawać polecenia gwarantujące natychmiastowe usunięcie stwierdzonych niedociągnięć.
4. Wstrzymywać prace z chwilą stwierdzenia sytuacji stwarzających niebezpieczeństwo powstania pożaru, do czasu usunięcia występujących nieprawidłowości.
5. Brać udział w kontroli stanowisk, pomieszczeń lub terenu po zakończeniu prac pożarowo niebezpiecznych.

Obowiązki prowadzącego prace:

1. Sprawdzić, czy sprzęt i narzędzia są technicznie sprawdzone i należyście zabezpieczone przed możliwością zainicjowania oraz rozprzestrzenienia pożaru.
2. Znać przepisy przeciwpożarowe, obsługę gaśnicy oraz zasady postępowania w przypadku powstania pożaru.
3. Sprawdzić przed przystąpieniem do pracy, czy zostały wykonane wszystkie zabezpieczenia, przewidziane dla danego rodzaju prac niebezpiecznych pożarowo.
4. Ściśle przestrzegać wytycznych zabezpieczenia ustalonych dla prowadzenia danego rodzaju prac niebezpiecznych pożarowo.
5. Sprawdzić przed przystąpieniem do pracy, czy stanowisko zostało wyposażone w odpowiednią ilość i rodzaj sprzętu gaśniczego.
6. Rozpoczynać prace pożarowo niebezpieczne tylko po otrzymaniu pisemnego zezwolenia.
7. Poinstruować pomocników o wymaganiach przeciwpożarowych obowiązujących dla wykonywanego rodzaju prac pożarowo niebezpiecznych.
8. Przerwać pracę w przypadku stwierdzenia sytuacji lub warunków umożliwiających powstanie i rozprzestrzenienie pożaru oraz zgłosić ten fakt przełożonemu. Meldowanie

bezpośredniemu przełożonemu o zakończeniu prac pożarowo niebezpiecznych oraz informowanie o ewentualnych faktach zainicjowania ognia ugaszonego w czasie wykonywania prac pożarowo niebezpiecznych.

9. Dokładnie sprawdzić po zakończeniu pracy stanowisko i jego otoczenie w celu stwierdzenia, czy podczas prac pożarowo niebezpiecznych nie zainicjowano pożaru.
10. Wykonywać wszelkie polecenia przełożonych i organów kontrolnych w sprawach związanych z zabezpieczeniem przeciwpożarowym prac i czynności pożarowo niebezpiecznych.

VII. WARUNKI I ORGANIZACJA EWAKUACJI LUDZI ORAZ PRAKTYCZNE SPOSOBY ICH SPRAWDZANIA.

Ewakuacja z budynku będzie przebiegała w momencie wystąpienia zagrożenia, powodującego przymus natychmiastowego opuszczenia obiektu. Może być ona spowodowana pożarem, silnym zadymieniem obiektu, informacją o podłożeniu ładunku wybuchowego, ewentualnie innym czynnikiem powodującym zagrożenie życia i zdrowia osób przebywających w obiekcie. Ewakuację z budynku może ogłosić zarządzający budynkami albo osoba go zastępująca lub kierownik akcji ratowniczo - gaśniczej. W wyjątkowych przypadkach ewakuację może zarządzić osoba, która pierwsza zauważyła niebezpieczeństwo, a dalsza zwłoka w powiadamianiu kierownictwa spowodowałaby zagrożenie życia i zdrowia osób przebywających na terenie obiektu. Decyzja o rozpoczęciu ewakuacji musi być przekazana w sposób spokojny i zdecydowany, a jednocześnie nakazujący i sugestywny.

Procedura ewakuacji

Sposób ogłaszania alarmu

Alarmowanie o zagrożeniach odbywa się w ramach wewnętrznego systemu alarmowania z wykorzystaniem komunikatów głosowych. Alarmowanie zarządza zarządzający budynkiem lub osoba przez niego wyznaczona.

Tabela przykładowych wewnętrznych komunikatów głosowych:

Rodzaj alarmu	Sposób ogłaszania alarmu	Treść sygnału/alarmu
Ewakuacja ludzi	Głosem	UWAGA! UWAGA! PRZERWAĆ PRACĘ /ZAJĘCIA ZARZĄDZAM EWAKUACJĘ OSÓB Z BUDYNKU UDAĆ SIĘ NA MIEJSCE ZBIÓRKI (sygnał powtórzyć trzykrotnie)
Ewakuacja kompleksowa (ludzie, dokumenty, mienie)	Głosem	UWAGA! UWAGA! PRZERWAĆ PRACĘ / ZAJĘCIA ZARZĄDZAM EWAKUACJĘ KOMPLEKSOWĄ Z BUDYNKU PRZYSTĄPIĆ DO EWAKUACJI (sygnał powtórzyć trzykrotnie)
Odwołanie alarmu <i>Po ustaniu zagrożenia</i>	Głosem	UWAGA! UWAGA! ODWOŁUJE SIĘ ALARM O EWAKUACJI (sygnał powtórzyć trzykrotnie)

Uwaga! Istotne jest by alarm był czytelny dla użytkowników obiektu, zarówno tych którzy są zapoznani z treścią przedmiotowej Instrukcji jak również tych którzy nie znają jej treści.

Po ogłoszeniu alarmu o ewakuacji należy sprawdzić, czy sygnał dotarł do wszystkich osób przebywających w budynku, a następnie czy wszystkie osoby opuściły obiekt. Czynności te wykonują osoby wyznaczone przez zarządzającego obiektem.

Po usłyszeniu komunikatu o ewakuacji osoby przebywające w obiekcie powinny postępować zgodnie z poleceniami zawartymi w przedmiotowym alarmie, przestrzegając poniższe zasady:

- ewakuację przeprowadza się z wykorzystaniem wszystkich możliwych dróg i wyjść ewakuacyjnych,
- ewakuację należy rozpocząć od miejsc najbardziej zagrożonych,
- warunki i sposoby ewakuacji zależą od miejsca powstania zagrożenia, przy czym ewakuacja powinna objąć wszystkie osoby przebywające w budynkach które nie biorą udziału w akcji ratowniczo - gaśniczej,
- należy podejmować stanowcze działania mające na celu opanowanie paniki i utrzymanie porządku do czasu wyjścia ostatniej osoby z obiektu,
- wszystkie osoby znajdujące się w budynku objęte ewakuacją, powinny podporządkować się decyzjom kierującego akcją ratowniczą,
- osoby wywołujące panikę należy ewakuować w pierwszej kolejności – dopuszcza się możliwość użycia siły fizycznej.

UWAGA!

Biorąc pod uwagę, że w przedmiotowym budynku rozwiązania organizacyjno – techniczne w zakresie warunków ewakuacji zostały zapewnione inaczej niż obligują przepisy przeciwpożarowe, należy zwrócić szczególną uwagę podczas działań związanych z koniecznością ewakuacji użytkowników obiektu.

Należy również zwrócić szczególną uwagę, aby wszyscy pracownicy mieli świadomość z jakimi zagrożeniami mogą się spotkać w trakcie pracy, jednocześnie posiadali niezbędną wiedzę dotyczącą specyficznych warunków ewakuacji panujących w budynku.

W przedmiotowym budynku występują niezgodności stanu faktycznego z wymaganiami prawa - warunkami techniczno-budowlanymi. Niespełnienie warunków technicznych dotyczy:

- zastosowania innych niż wymagane parametrów użytkowych szerokości biegów schodów, szerokości spoczników schodów oraz wysokości stopni schodów części klatek schodowych;*
- zastosowania innych niż wymagane szerokości stopni schodów w części klatek schodowych;*
- zastosowania mniejszej niż wymagana odległości pomiędzy wyjściami z pomieszczenia przeznaczonego na jednoczesne przebywanie ponad 50 osób;*
- zastosowania mniejszej niż wymagana szerokości skrzydeł podstawowych drzwi dwuskrzydłowych, która wynosi co najmniej 0,55 m wobec wymaganej co najmniej 0,9 m;*
- braku wymaganej klasy odporności ogniowej obudowy poziomych dróg ewakuacyjnych, która powinna wynosić co najmniej EI 15;*
- zastosowania mniejszych niż wymagana szerokości poziomych dróg ewakuacyjnych, które wynoszą w miejscach lokalnych przewężeń nie mniej niż 1,05 m wobec wymaganej szerokości co najmniej 1,4 m (1,2 m w przypadku korytarzy przeznaczonych dla ewakuacji do 20 osób);*
- zastosowania mniejszej niż wymagana wysokości w miejscu lokalnego obniżenia (przy schodach w pomieszczeniu księgami), która wynosi nie mniej niż 1,71 m wobec wymaganej co najmniej 2,0 m;*
- wykorzystania schodów zabiegowych, jako jedyną drogę ewakuacyjną z części budynku zajmowanej przez księgarnię;*

- zastosowania niższej niż wymagana klasy odporności ogniowej naświetli w ścianach wewnętrznych, stanowiących obudowę zachodniej klatki schodowej, która wynosi EI 30, wobec wymaganej co najmniej REI 60;
- zastosowania większej niż dopuszczalna długości dojścia ewakuacyjnego z pomieszczenia sali konferencyjnej, która wynosi nie więcej niż 18 m wobec dopuszczalnej do 10 m;
- braku wymaganej odległości pomiędzy ścianą zewnętrzną, stanowiącą obudowę zachodniej klatki schodowej, a inną ścianą budynku w przypadku, gdy żadna z tych ścian nie spełnia wymagań w zakresie klasy odporności ogniowej jak dla stropu budynku.

W związku z powyższym, stosownie do treści wydanego przez Lubelskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP w Lublinie Postanowienia znak WZ.5595.92.2014 z dnia 22 października 2014 r. przyjęto inne rozwiązania w zakresie ewakuacji oraz inne rozwiązania, niż określone w przepisach techniczno – budowlanych, rekompensujące zaniżone parametry, o których mowa w rozdziale III (3.14) niniejszej instrukcji.

W sytuacji zagrożenia bądź po usłyszeniu komunikatu o konieczności ewakuacji należy ciągami komunikacyjnymi, kierując się znakami ewakuacyjnymi, udać się do wyjść ewakuacyjnych prowadzących bezpośrednio na zewnątrz budynku lub do obudowanych i oddymianych klatek schodowych, umożliwiających bezpieczną ewakuację na zewnątrz obiektu.

Dodatkowo w budynku podczas przeprowadzania ewakuacji osób należy uwzględnić następujące czynniki:

1. Windy nie służą celom ewakuacji.
2. Secesyjna klatka schodowa nie służy celom ewakuacji.

Miejsce zbiórki

- Miejsce zbiórki dla ludzi ewakuowanych z budynku określono w załączniku do instrukcji.
- Po ogłoszeniu alarmu o ewakuacji ewakuowane osoby, które nie biorą udziału w akcji ratowniczo - gaśniczej, udają się na miejsce zbiórki i oczekują na dalsze decyzje.

Zarządzający obiektem osobiście lub przez wyznaczoną osobę zarządza ewakuację mienia oraz wyznacza zespoły do przeprowadzenia ewakuacji mienia oraz późniejszą opiekę nad ewakuowanym mieniem. Mienie znacznej wartości oraz ważna dokumentacja ewakuowane będą w rejony niezagrożone. Decyzja o wyznaczeniu rejonu składowania ewakuowanego mienia podjęta zostanie doraźnie po dokonaniu oceny skali zagrożenia oraz potencjalnych zniszczeń.

PRAKTYCZNE SPRAWDZENIE ORGANIZACJI ORAZ WARUNKÓW EWAKUACJI.

Zgodnie z obowiązującymi wymogami obowiązek przeprowadzenia praktycznego sprawdzenia organizacji oraz warunków ewakuacji spoczywa na właścicielu lub zarządcy obiektu, przeznaczonego dla ponad 50 osób, będących jej stałymi użytkownikami, co najmniej raz na 2 lata.

Praktyczne sprawdzenie ewakuacji sprowadza się do dwóch zagadnień:

1. sprawdzenia organizacji ewakuacji, gdzie celem jest:

- sprawdzenie skuteczności dotychczasowego sposobu informowania o zagrożeniu oraz systemu powiadamiania o konieczności ewakuacji, w tym reakcji na alarm pożarowy,
- doskonalenie procedur ewakuacji, w tym zapoznanie z kierunkami ewakuacji i zasadami zachowania się,
- zminimalizowanie możliwości wystąpienia paniki i jej skutków,
- zmierzenie czasu potrzebnego do opuszczenia obiektu przez wszystkie osoby w nim się znajdujące,
- weryfikacja opracowanych zasad postępowania na wypadek pożaru.

2. sprawdzenie warunków ewakuacji, tj.:

- ilość i szerokość wyjść ewakuacyjnych,
- długość, szerokość i wysokość przejść oraz dojść ewakuacyjnych,
- stanu technicznych środków zabezpieczenia przeciwpożarowego, stopnia ich integracji w szczególności mających wpływ na ewakuację.

Zakres praktycznego sprawdzenia ewakuacji.

Główny nacisk należy położyć na ewakuację osób – zgodnie z założeniem, że życie ludzkie jest najcenniejsze. Praktyczne sprawdzenie ewakuacji można w uzasadnionych przypadkach rozszerzyć o ewakuację mienia (najcenniejsze dokumenty, sprzęt komputerowy, nośniki informacji).

Przygotowanie praktycznego sprawdzenia ewakuacji.

Ćwiczenia ewakuacyjne prowadzone mogą być siłami własnymi, trzeba jednak wcześniej je zaplanować, szczegółowo opracować i omówić z pracownikami.

Proces przygotowania praktycznego sprawdzenia ewakuacji jest dosyć złożony. Pierwszy etap powinien obejmować opracowanie założeń, w których wyznaczyć należy:

- cel przeprowadzenia praktycznego sprawdzenia ewakuacji,
- potrzeby ludzkie i sprzętowe do dokumentowania praktycznego sprawdzenia ewakuacji,
- zadania dla osób wyznaczonych,
- przebieg praktycznego sprawdzenia ewakuacji z podziałem na etapy.

Określenie potrzeb ludzkich sprowadza się do wyznaczenia osób funkcyjnych, których zadaniem będzie pomoc w odpowiednim przeprowadzeniu i dokumentowaniu praktycznego sprawdzenia ewakuacji, tj. ogłoszenie alarmu, obsługa środków łączności, pomiaru czasu czy rejestracji praktycznego sprawdzenia ewakuacji, kamery, zliczenia osób ewakuowanych. Powinien być też wyznaczony koordynator ćwiczeń.

Najprostsze jest przeprowadzenie praktycznego sprawdzenia ewakuacji w celu pomiaru czasu potrzebnego na opuszczenie budynku przez znajdujących się w nim ludzi (wystarczy jedna osoba i stoper). Bardziej zaawansowanym procesem jest przygotowanie praktycznego sprawdzenia ewakuacji, w którym sprawdza się zachowanie ludzi w poszczególnych fazach ewakuacji. Pożądane jest ciągłe monitorowanie ćwiczeń.

Dodatkowymi elementami, które powinny zawierać założenia są planowane do użycia środki pozoracji (np. zadymienie), zamiar wprowadzenia utrudnień w obiekcie (np. wyłączenie oświetlenia).

Ostatnim etapem przygotowania praktycznego sprawdzenia ewakuacji jest powiadomienie Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Lublinie o terminie przeprowadzenia działań, tj. na co najmniej 7 dni wcześniej¹⁶.

Służby techniczne (elektryk, hydraulik, konserwator) wykorzystują ćwiczenia na sprawdzenie zadziałania i stanu technicznego zabezpieczeń przeciwpożarowych, np. wyłącznik prądu, oświetlenie.

Przebieg praktycznego sprawdzenia ewakuacji:

- I – rozmieszczenie osób wyznaczonych, przygotowanie środków pozoracji,
- II – ogłoszenie alarmu donośnym głosem,

¹⁶Na stronie internetowej <http://kmpsp.lublin.pl/ewakuacje.html>, dostępne są druki: zgłoszenie próbnej ewakuacji oraz protokół próbnej ewakuacji.

III – pomiar czasu trwania poszczególnych faz,

IV – sprawdzenie pomieszczeń w celu ustalenia liczby osób, które nie podjęły ewakuacji oraz przyczyny takiego zachowania.

Podsumowanie praktycznego sprawdzenia ewakuacji – analiza i wnioski.

Przy opracowaniu analizy i wniosków należy kierować się generalną zasadą, iż analiza powinna uwzględniać postawione praktycznemu sprawdzeniu ewakuacji cele, wnioski natomiast powinny wyznaczać elementy wymagające poprawy – zarówno zakresu warunków jak i organizacji ewakuacji.

VIII. SPOSOBY ZAPOZNANIA UŻYTKOWNIKÓW OBIEKTU, W TYM ZATRUDNIONYCH PRACOWNIKÓW, Z PRZEPISAMI PRZECIWPOŻAROWYMI ORAZ TREŚCIĄ PRZEDMIOTOWEJ INSTRUKCJI.

Zaznajomienie pracowników/użytkowników obiektu z przepisami przeciwpożarowymi należy realizować w formie szkoleń i ćwiczeń.

Zasady organizacji szkolenia przeciwpożarowego pracowników obiektu:

1. Udział w szkoleniu jest obowiązkiem wszystkich pracowników niezależnie od zajmowanego stanowiska.
2. Szkolenie przeciwpożarowe dzieli się na dwa rodzaje:
 - szkolenie wstępne pracowników nowo przyjmowanych;
 - szkolenie okresowe.
3. Każdy pracownik przed rozpoczęciem okresu zatrudnienia zobowiązany jest odbyć szkolenie wstępne, obejmujące podstawowe zasady ochrony przeciwpożarowej oraz postępowania w razie pożaru.
5. Szkolenie okresowe przeprowadza się zgodnie i w terminie wskazanym w przepisach BHP – rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. z 2004, Nr 180, poz. 1860 ze zm.), a także po zasadniczej zmianie warunków ppoż. jednostki.
6. Szkolenie okresowe powinno obejmować tematykę: postępowania w razie wypadków i w sytuacjach zagrożeń (np. pożaru, awarii) w tym zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku.

7. Pracownicy odbycie instruktażu ogólnego potwierdzają na piśmie w karcie szkolenia wstępnego.
8. Potwierdzeniem odbycia szkolenia okresowego jest zaświadczenie wydane przez organizatora szkolenia.

Sposoby zaznajamiania pracowników oraz stałych użytkowników budynku z treścią niniejszej instrukcji:

Wymaga się aby każdy z pracowników oraz pozostałych stałych użytkowników budynku był co najmniej raz zapoznany z postanowieniami zawartymi w Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego. Podlegają oni również ponownemu zapoznaniu się z treścią instrukcji (lub jej właściwym fragmentem), w przypadku dokonania w niej jakichkolwiek zmian spowodowanych zmianami sposobu użytkowania obiektu, które wpływają na zmianę warunków ochrony przeciwpożarowej.

Pracownicy po zapoznaniu się z treścią instrukcji obowiązani są podpisać oświadczenie, które należy przechowywać w teczkach osobowych pracowników.

Dopuszczenie pracownika lub stałego użytkownika budynku do wykonywania czynności służbowych lub korzystania z budynku bez zapoznania się z treścią instrukcji jest NIEDOZWOLONE !

Szkolenie osób nie będących pracownikami lub stałymi użytkownikami budynku:

Pracownicy przedsiębiorstw (firm) wykonujący jakiekolwiek prace w obrębie budynku lub w jego pobliżu są zobowiązani do zapoznania się z przepisami przeciwpożarowymi lub też postanowieniami niniejszej instrukcji i potwierdzenia tego faktu poprzez złożenie stosownego oświadczenia stanowiącego załącznik do niniejszej instrukcji.

IX. ZADANIA I OBOWIĄZKI W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ DLA OSÓB BĘDĄCYCH STAŁYMI UŻYTKOWNIKAMI OBIEKTU.

Zgodnie z art. 4 ustawy o ochronie przeciwpożarowej [1] właściciel/zarządca obiektu budowlanego lub terenu zapewniając ochronę przeciwpożarową obiektu, obowiązany jest w szczególności:

- przestrzegać przeciwpożarowych wymagań techniczno-budowlanych, instalacyjnych i technologicznych;

- wyposażać budynek, obiekt budowlany lub teren w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice;
- zapewnić konserwację oraz naprawy urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w sposób gwarantujący ich sprawne i niezawodne funkcjonowanie;
- zapewnić osobom przebywającym w budynku, obiekcie budowlanym lub na terenie, bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji;
- przygotować budynek, obiekt budowlany lub teren do prowadzenia akcji ratowniczej;
- zapoznać pracowników i użytkowników budynku z przepisami przeciwpożarowymi;
- ustalić sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.

Każdy stały użytkownik obiektu zobowiązany jest do zapoznania się z instrukcją, a tym samym obowiązany jest do:

1. Znajomości zagrożenia pożarowego na zajmowanym stanowisku pracy oraz przeciwdziałania możliwości powstania pożaru, przestrzegania obowiązujących w obiekcie instrukcji, przepisów i wymagań ppoż.
2. Znajomości zasad postępowania w przypadku powstania pożaru, znajomości rozmieszczenia sprzętu gaśniczego i urządzeń przeciwpożarowych, a także umiejętności posługiwania się tym sprzętem.
3. Zgłaszania przełożonym zauważonych zagrożeń i nieprawidłowości w zabezpieczeniu ppoż.
4. Znajomości zasad bezpiecznej ewakuacji osób i mienia, udziału w akcji ratowniczo - gaśniczej oraz podporządkowanie się poleceniom kierującego akcją.
5. W przypadku zauważenia pożaru bądź innych zagrożeń - postępowania zgodnego z ustaleniami niniejszej instrukcji.
6. Udziału w szkoleniach przeciwpożarowych.
7. Realizacji poleceń przełożonych mających na celu poprawę stanu bezpieczeństwa pożarowego w obiekcie.
8. Niezwłocznego zgłaszania usterek mogących spowodować pożar lub inne zagrożenie.
9. Przestrzegania obowiązujących przepisów i instrukcji, a w szczególności:
 - a) utrzymywanie stanowiska pracy w czystości, bieżące (codzienne) usuwanie materiałów i przedmiotów stwarzających możliwość powstania pożaru;

- b) sprawdzanie pomieszczeń i stanowisk pracy przed jej zakończeniem ze zwróceniem szczególnej uwagi na wyłączenie sprzętu komputerowego, zamknięcie okien, itp.

Odpowiedzialność za naruszenie przepisów o ochronie przeciwpożarowej:

Właściciel, zarządca lub użytkownik budynku za naruszenie przepisów ochrony przeciwpożarowej mogą ponieść odpowiedzialność na podstawie:

- **postępowania mandatowego:**

Uprawnieni strażacy pełniący służbę w Państwowej Straży Pożarnej oraz osoby upoważnione przez komendanta wojewódzkiego PSP w przypadku naruszenia przepisów przeciwpożarowych mają prawo do nakładania grzywny w drodze mandatu karnego¹⁷.

- **Kodeksu Wykroczeń ustawa z dnia 20 maja 1971 r. (J.t. Dz.U.2013, poz. 482):**

Na podst. Art. 82 § 1 Kto dokonuje czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji, polegających na:

- 1. niedozwolonym używaniu otwartego ognia, paleniu tytoniu i stosowaniu innych czynników mogących zainicjować zapłon materiałów palnych,*
- 2. wykonywaniu prac niebezpiecznych pod względem pożarowym bez ich wymaganego zabezpieczenia,*
- 3. używaniu instalacji, urządzeń i narzędzi niepoddanych wymaganej kontroli lub niesprawnych technicznie albo użytkowaniu ich w sposób niezgodny z przeznaczeniem lub warunkami określonymi przez producenta, jeżeli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzeniania ognia,*
- 4. (...)*
- 5. nieprzestrzeganiu zasad bezpieczeństwa przy używaniu lub przechowywaniu materiałów niebezpiecznych pożarowo, w tym gazu płynnego w butlach,*
- 6. garażowaniu pojazdu silnikowego w obiektach i pomieszczeniach nieprzeznaczonych do tego celu z nieopóźnionym zbiornikiem paliwa i nieodłączonym na stałe zasilaniem akumulatorowym,*

¹⁷ Na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 11 sierpnia 2003 r. w sprawie wykroczeń, za które funkcjonariusze pożarnictwa pełniący służbę w PSP są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego oraz warunków i sposobu wydawania upoważnień (Dz. U. z 2003 r., Nr 156, poz. 1529 ze zm.).

7. *składowaniu materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji lub umieszczaniu przedmiotów na tych drogach w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość poniżej wymaganych wartości,*
8. *składowaniu materiałów palnych na nieużytkowych poddaszach lub na drogach komunikacji ogólnej w piwnicach,*
9. *składowaniu materiałów palnych pod ścianami obiektu bądź przy granicy działki, w sposób naruszający zasady bezpieczeństwa pożarowego,*
10. *uniemożliwianiu lub ograniczaniu dostępu do urządzeń przeciwpożarowych, gaśnic, urządzeń uruchamiających instalacje gaśnicze i sterujących takimi instalacjami oraz innymi instalacjami wpływającymi na stan bezpieczeństwa pożarowego obiektu, wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego, kurków głównej instalacji gazowej, a także wyjść ewakuacyjnych oraz okien dla ekip ratowniczych,*
11. *uniemożliwianiu lub ograniczaniu dostępu do źródeł wody do celów przeciwpożarowych, podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany.*

Art. 82 § 2 Kto, będąc obowiązany na podstawie przepisów o ochronie przeciwpożarowej do zapewnienia warunków ochrony przeciwpożarowej obiektu lub terenu, nie dopełnia obowiązków polegających na:

1. *zapewnieniu osobom przebywającym w obiekcie lub na terenie odpowiednich warunków ewakuacji,*
2. *wyposażaniu obiektu lub terenu w urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice,*
3. *utrzymywaniu urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w stanie pełnej sprawności technicznej i funkcjonalnej,*
4. *umieszczeniu w widocznych miejscach instrukcji postępowania na wypadek pożaru wraz z wykazem telefonów alarmowych oraz wymaganych informacji,*
5. *oznakowaniu obiektu odpowiednimi znakami bezpieczeństwa,*
6. *utrzymywaniu dróg pożarowych w stanie umożliwiającym wykorzystanie tych dróg przez pojazdy jednostek ochrony przeciwpożarowej,*
7. *zapewnieniu usuwania zanieczyszczeń z przewodów dymowych i spalinowych,*
8. *zachowaniu pasa ochronnego o szerokości minimum 2 m i nawierzchni z materiałów niepalnych lub gruntowej oczyszczonej, wokół placów składowych, składowisk przy obiektach oraz przy obiektach tymczasowych o konstrukcji palnej,*

podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany.

Art. 82 a § 1 Kto w razie powstania pożaru nie dopełnia obowiązku określonego w przepisach o ochronie przeciwpożarowej oraz Państwowej Straży Pożarnej w postaci:

- 1. niezwłocznego zawiadomienia osób znajdujących się w strefie zagrożenia oraz: centrum powiadamiania ratunkowego lub jednostki ochrony przeciwpożarowej albo Policji bądź wójta albo sołtysa,*
- 2. podporządkowania się zarządzeniu kierującego działaniem ratowniczym,*
- 3. udzielenia niezbędnej pomocy kierującemu działaniem ratowniczym, na jego żądanie,*
podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany.

Art. 82 a § 2 Tej samej karze podlega, kto utrudnia prowadzenie działań ratowniczych, a w szczególności utrudnia dojazd do obiektów zagrożonych jednostkom ochrony przeciwpożarowej, prowadzącym działania ratownicze.

• Kodeksu Karnego ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. (Dz. U. Nr 88, poz.553 ze zm.):

Art. 163 § 1 Kto sprowadza zdarzenie, które zagraża życiu lub zdrowiu wielu osób albo mieniu w wielkich rozmiarach, mające postać:

1) pożaru;

podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

Załącznik I

Wykaz osób zapoznanych z instrukcją

Lp.	Nazwisko i imię	Data	Podpis	Uwagi
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				
11.				
12.				
13.				
14.				
15.				
16.				
17.				
18.				
19.				
20.				

Załącznik 2
Wzory dokumentów

Wzór nr 1

.....
Imię i nazwisko

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że zostałem (-am) zapoznany (-a) z przepisami z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
obowiązującymi na terenie:

.....

.....

a w szczególności znane są mi zasady i sposoby:

- a. zapobiegania powstania i rozprzestrzenienia się pożaru na stanowisku pracy
i w obiekcie,
- b. postępowanie na wypadek pożaru,
- c. użycia gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych w miejscu pracy,
- d. prowadzenia ewakuacji osób i mienia.

.....

miejsowość, data

.....

(podpis pracownika)

Przyjęto do akt osobowych dnia

Wzór nr 2

.....
Imię i nazwisko

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że zostałem(-am) zapoznany(-a) z treścią Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego
obowiązującej na terenie obiektu.....

.....

Ponadto ustalenia w/w Instrukcji przyjmuję do wiadomości i zobowiązuję się do ich przestrzegania.

.....

miejsowość, data

.....

(podpis składającego oświadczenie)

Wzór nr 3

**Zezwolenie nr
na przeprowadzenie prac niebezpiecznych pożarowo**

1. Miejsce pracy:
2. Rodzaj pracy:
3. Czas wykonywania pracy, dnia od godz. do godz.
4. Zagrożenie pożarowe w miejscu wykonywania pracy:
5. Sposób zabezpieczenia miejsca pracy przed możliwością zainicjowania pożaru:

Środki zabezpieczenia:

- a) Przeciwpożarowe:
- b) BHP:
- c) Inne:
7. Sposób wykonywania pracy:

Odpowiedzialni za:

1/ przygotowanie miejsca pracy, środków zabezpieczających i zabezpieczenia toku pracy:

Nazwisko: Wykonano (podpis)

2/ wyłączenie spod napięcia:

Nazwisko: Wykonano (podpis)

3/ zastosowanie środków zabezpieczających pracę oraz instruktaż:

Nazwisko: Przyjąłem do wykonania (podpis)

8. Zezwalam na rozpoczęcie robót:
(zezwolenie można wydać po złożeniu podpisów przez osoby wymienione w pkt. 8)

.....
(podpis wypisującego) (podpis zarządzającego)

9. Pracę zakończono dnia godz.

10. Stwierdzam odebranie robót, stanowisko pracy i jego otoczenie sprawdzono, nie stwierdzono zaniedbań mogących zainicjować pożar.

Nazwisko: Wykonano (podpis)

Załącznik 3**Instrukcja postępowania na wypadek pożaru i innego miejscowego zagrożenia****INSTRUKCJA
POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU I INNEGO MIEJSCOWEGO
ZAGROŻENIA**

W przypadku wystąpienia pożaru lub innego miejscowego zagrożenia na terenie **Budynku Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury Ośrodek Szkolenia Ustawicznego i Współpracy Międzynarodowej ul. Krakowskie Przedmieście 62, 20-076 Lublin** lub oznak świadczących o możliwości jego powstania, każda osoba na terenie obiektu, zauważając zdarzenie obowiązana jest:

1. **Zaalarmować** krzykiem o zdarzeniu współpracowników i osoby przebywające w otoczeniu oraz pracowników ochrony (pomieszczenie monitoringu).

Pracownik ochrony alarmuje Państwową Straż Pożarną – tel. 998 lub 112 podając:

- adres zdarzenia i jego rodzaj,
- nazwę obiektu,
- czy istnieje zagrożenie dla życia ludzkiego,
- swoje nazwisko i numer telefonu z którego dokonano zgłoszenia.

Uwaga ! Nie rozłączać się do czasu uzyskania na to zgody dyspozytora straży pożarnej.

Pracownik ochrony alarmuje przełożonych oraz służby ratownicze wg potrzeb:

POLICJA	997
POGOTOWIE RATUNKOWE	999
POGOTOWIE ENERGETYCZNE	991
POGOTOWIE GAZOWE	992
POGOTOWIE CIEPŁOWNICZE	993
POGOTOWIE WODOCIĄGOWE	994
STRAŻ MIEJSKA	986

2. **Podjąć** w miarę potrzeby i możliwości akcję ewakuacyjną osób zagrożonych a poszkodowanym udzielić pierwszej pomocy,
3. **Podjąć** działania ograniczające skutki zdarzenia a w przypadku pożaru rozpocząć akcję gaśniczą przy użyciu dostępnego sprzętu gaśniczego,
4. **Podporządkować** się decyzjom kierującego akcją ratowniczo – gaśniczą.

Uwaga !

Przybycie straży pożarnej nie zwalnia nikogo od dalszej współpracy przy zwalczaniu skutków pożaru czy innego miejscowego zagrożenia.

LEGENDA

WYJŚCIE EWAKUACYJNE

Wyjście ewakuacyjne

←

Kierunek drogi ewakuacyjnej

🚒

Gaśnica

🚒

Hydrant wewnętrzny

🔔

Ręczny ostrzegacz pożarowy

CSP

Centrala sygnalizacji pożarowej

🚒

Uruchamianie klapy dymowej

1

Ilość osób w pomieszczeniu

PLAN EWAKUACJI I ROZMIESZCZENIE SPRZĘTU PRZECIWOPOŻAROWEGO		
KRAJOWA SZKOŁA SĄDOWNICTWA I PROKURATURY Ośrodek Szkolenia Ustawicznego i Współpracy Międzynarodowej		20 - 076 LUBLIN ul. Krakowskie Przedmieście 62
KONDYGNACJA - PRZYZIEMIE		
Klasyfikacja kondygnacji - ZL III, PM<500 MJ/m2 Grupa wysokości - niski (N)	Powierzchnia kondygnacji - 427,85 m2 Przewidywana liczba osób - czasowy pobyt	Wysokość budynku - 9,00 m

WYJŚCIE

EWAKUACYJNE

Wyjście ewakuacyjne

←

Kierunek drogi ewakuacyjnej

1

GAŚNICA

Gaśnica

2

HYDRANT WEWNĘTRZNY

Hydrant wewnętrzny

3

RĘCZNY OSTRZEGACZ POŻAROWY

Ręczny ostrzegacz pożarowy

CSP

CENTRALA SYGNALIZACJI POŻAROWEJ

Centrala sygnalizacji pożarowej

4

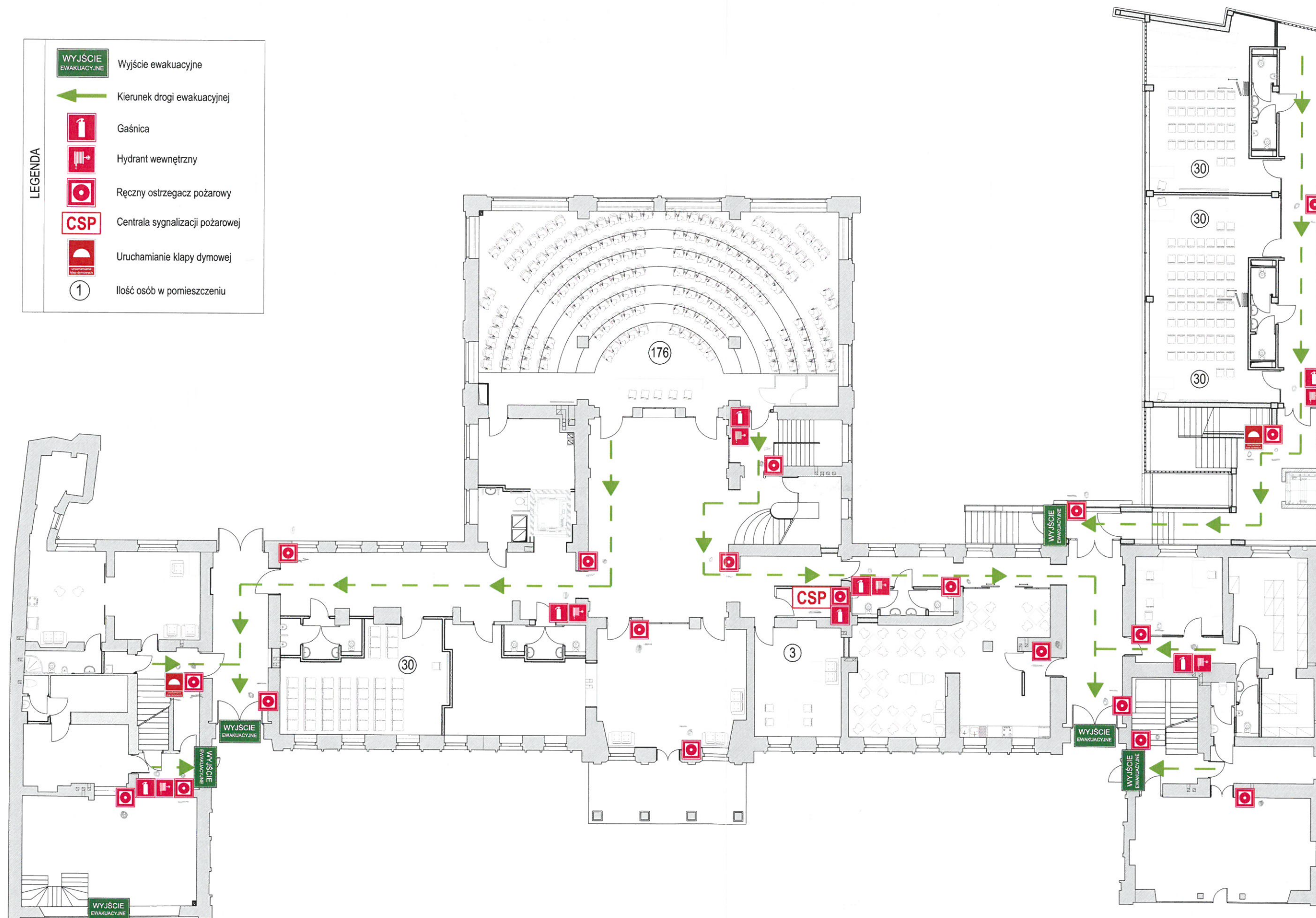
URUCHAMIANIE KLAPY DYMOWEJ

Uruchamianie klapy dymowej

5

ILOŚĆ OSÓB W POMIESZCZENIU

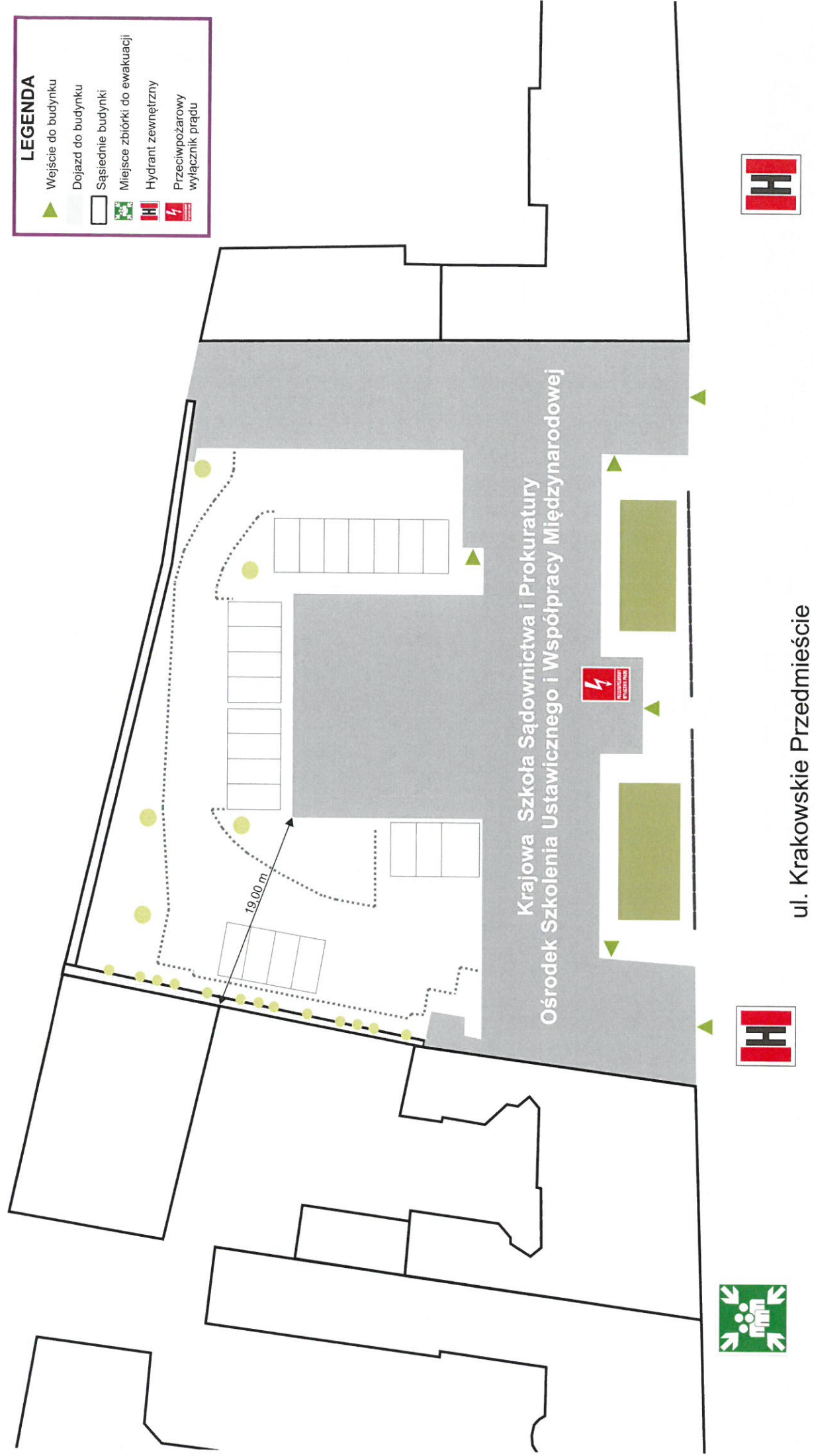
Ilość osób w pomieszczeniu

PLAN EWAKUACJI I ROZMIESZCZENIE SPRZĘTU PRZECIWOPOŻAROWEGO		
KRAJOWA SZKOŁA SĄDOWNICTWA I PROKURATURY Ośrodek Szkolenia Ustawicznego i Współpracy Międzynarodowej		20 - 076 LUBLIN ul. Krakowskie Przedmieście 62
KONDYGNACJA - PARTER		
Klasyfikacja kondygnacji - ZL I, ZL III Grupa wysokości - niski (N)	Powierzchnia kondygnacji - 1109,34 m2 Przewidywana liczba osób - 299	Wysokość budynku - 9,00 m

PLAN EWAKUACJI I ROZMIESZCZENIE SPRZĘTU PRZECIWPOŻAROWEGO		
KRAJOWA SZKOŁA SĄDOWNICTWA I PROKURATURY Ośrodek Szkolenia Ustawicznego i Współpracy Międzynarodowej		
KONDYGNACJA - 1 PIĘTRO		20 - 076 LUBLIN ul. Krakowskie Przedmieście 62
Klasyfikacja kondygnacji - ZL III Grupa wysokości - niski (N)	Powierzchnia kondygnacji - 1163,51 m2 Przewidywana liczba osób - 149	Wysokość budynku - 9,00 m

Grupa wysokości - niski (N)
Ilość kondygnacji: 3/4
Kwalifikacja: ZL I, ZL III, PM
Powierzchnia: 3708,50 m²

Plany obiektu - zagospodarowanie terenu
Krajowa Szkoła Sądownictwa i Prokuratury
20-076 Lublin, ul. Krakowskie Przedmieście 62